

საქართველო

იმისთანა წმინდა საღმრთო, ბოგბილ ბუქ-
უბი სიფყაა, ცყდილებით და ჭბრბით ბუბ-
თის გაცანა ყუელა უჯადისბბბაჟ უსბბბაგლისა.

გამოდის 1918 წლის
25 ივლისიდან

რესპუბლიკა

ორშაბათი-სამშაბათი, 7-8 ივნისი. 2021 წ. №123-124 (9242-9243)

ელ.ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@top.ge

ფასი 1 ლარი

ბრძოლის ველიდან გაქცეულები!

ჩაუღილი საყირავება!..

ვინ გაუჩიქვავს თავს გველეშაპს?

3
5

მეუფე შიო: ყოველი ქრისტიანი უნდა იყოს დახმარებისთვის...

სამშაბათის საკათედრო ტაძარში პატრიარქის მოსაყდრემ, მეუფე შიომ საკვირაო წირვა აღავლინა და მრევლს ქადაგებით მიმართა. მეუფემ სიკეთის კეთების მნიშვნელობაზე ისაუბრა და აღნიშნა რომ, ყოველი ქრისტიანი მზად უნდა იყოს სხვების დახმარებად.

„ჩვენ სწავლება მწუხარების დათმენის შესახებ, გვაუბლებს გაჭირვებულის დახმარებას. ყოველი ქრისტიანი ასე უნდა ცხოვრობდეს, მზად უნდა იყოს დახმარებისთვის, ვინაიდან მოდის ღმერთის ველარავინ შეძლებს ამ საქმეების კეთებას. მაშასადამე, ჩვენც დავფიქრებთ და ვაკეთოთ საღმრთო საქმეები, ვიდრე დღეა“, – განაცხადა პატრიარქის მოსაყდრემ.

ქვეყანაში ინფლაცია 10-წლიანი რეკორდი მოხსნა!

ვის უნდა მოთხოვოს პასუხი?

6

გამოსატვის თავისუფლება ქართულ-ჯიბრულად...

6

ნანა კაკაბაძე, გულა ნიკოლაიშვილი, გარიელ ღვინიაშვილი:

რამდენჯერ უნდა დავრწმუნდეთ, რომ სწორედ კეთილშობილური იდეებითაა მოკირწყლული ჯოჯოხეთისკენ მიმავალი გზა!

აბასთუმანში დაპარტული შიდილი ახალგაზრდა იპოვეს!

მეხანძრე-მაშველებმა და დაცული ტერიტორიების სააგენტოს რეინჯერებმა აბასთუმანში დაკარგული ახალგაზრდა იპოვეს.

შინაგან საქმეთა სამინისტროს საზოგადოებრივი უსაფრთხოების მართვის ცენტრ „112“-ში შემოვიდა ინფორმაცია დაბა აბასთუმანში გაუჩინარებული ტურისტული ჯგუფის შესახებ. ინფორმატორის გადმოცემით, 7 ახალგაზრდა მოქალაქისგან შემდგარი ჯგუფი აბასთუმანის ტყე-პარკში რამდენიმე დღის წინ წავიდა, თუმცა მათთან დაკავშირება ვერ ხერხდებოდა და საჭირო იყო მათი მდებარეობის დადგენა.

ჯგუფის ადგილსამყოფლის დასადგენად საძიებო-სამაშველო ღონისძიებები აბასთუმანის ტყის ტერიტორიაზე საგანგებო სიტუაციების მართვის სამსახურის თანამშრომლებმა და დაცული ტერიტორიების სააგენტოს რეინჯერებმა დაიწყეს. მაშველებმა დაათვალიერეს ობსერვატორიის, ნასაბაჯვარის მთის, წყალსადენის და ზეკარის უღელტეხილის ტერიტორიები. ტურისტული ჯგუფი ნაპოვნია უწყებლად.

გადმოსახელი „დიდი სივალდიდან“...

რამდენიმე დღე მთავარ-ანგელოზთა კუნძულზე

8

ვიოლა ფონ კრამონი: მე არ ვყოფილვარ მიხეილ სააკაშვილთან შეხვედრის ინიციატორი, მან თავად მოხოვა შეხვედრა

— ამის შესახებ ევროპარლამენტარმა ვიოლა ფონ კრამონმა საქართველოს პირველ არხთან ექსკლუზიურ ინტერვიუში განაცხადა.

მისივე თქმით, შეხვედრისას ძირითადად უკრაინასთან დაკავშირებული საკითხები განიხილეს.

„ჩვენ არ გვისაუბრია საქართველოზე, ძირითადად ვლაპარაკობდით უკრაინაზე, მარიუპოლზე. სააკაშვილის აინტერესებდა, რა ხდება ევროპარლამენტში უკრაინასთან დაკავშირებით. ასე რომ, ჩვენი საუბრის 99 პროცენტი ეხებოდა მარიუპოლს, სიტუაციას ფრონტის საზღვრებზე უკრაინის აღმოსავლეთ ნაწილში და ზოგადად უკრაინასთან დაკავშირებულ საკითხებს. მან ერთადერთი კითხვა დასვა საქართველოსთან დაკავშირებით და მკითხა, თუ გააგზავნის ევროპარლამენტი სადამკვირვებლო მისიის საქართველოში დაგეგმილ არჩევნებზე. ჩვენ ცხადია, გვსურს ჩამოსვლა მუნიციპალურ არჩევნებზე, თუმცა, ჩვენ არ გვისაუბრია „ნაციონალურ მოძრაობაზე“. მე არ ვიცოდი, რომ პარტია ხელს არ აწერდა შეთანხმებას, სხვა შემთხვევაში, აღნიშნულს ვახსენებდი მასთან საუბრისას.

იმედი მაქვს, სააკაშვილი ძირითადად დაეთანხმება იმას, რასაც „ერთიანი ნაციონალური მოძრაობა“ გააკეთებს საქართველოში და არ ჩაერევა მათ გადაწყვეტილებებში, რადგან ეს სარგებელს არ მოიტანს. ყოველთვის ვაკრიტიკებდი ასეთ ჩარევებს. არ ვფიქრობ, რომ გარე აქტორები უნდა ჩაერიონ პარტიულ ინტერესებში. ვფიქრობ, „ერთიანი ნაციონალური მოძრაობის“ თავმჯდომარეს აქვს საკმარისი მხარდაჭერა პარტიის წევრებისგან. უბრალოდ მინდა, ვთხოვო ყველას, დაიცვან წესები, იმოქმედონ სამართლიანად, პასუხისმგებლიანად მოიქცენ და რაც შეიძლება მალე მოაწერონ ხელი შეთანხმებას. იმედი მაქვს, მიხეილ სააკაშვილი თავის გავლენას პარტიაზე ამ მიზნით გამოიყენებს“, – განაცხადა ვიოლა ფონ კრამონმა.

პრემიერ-მინისტრმა დიპლომატიურ კორპუსს გასვლით უხვადრაზე უმასპინძლა

უმცემარზე მიმოიხილეს კოვიდპანდემიის მხრივ საქართველოსა და მსოფლიოში არსებული ვითარება, მათ შორის საუბარი შეეხო პანდემიით დაზარალებული ეკონომიკის აღდგენის, ასევე ტურიზმის, საერთაშორისო მიმოსვლის განახლების საკითხებს და ამ მხრივ როგორც სა-

ქართველოს, ასევე მსოფლიო სახელმწიფოების გამოცდილებას.

მთავრობის წევრებმა დიპლომატებს მიანოდეს ინფორმაცია ტურისტული სეზონისთვის მზადების და ამ მხრივ არსებული სურათის შესახებ. განიხილეს ვაქცინაციის მიმდინარეობის პროცესი და ვაქცინების მომარაგების მხრივ გლობალურად არსებული ვითარება. საქართველოს პრემიერ-მინისტრმა დიპლომატიურ კორპუსს კიდევ ერთხელ გადაუხადა მადლობა პანდემიის დროს საქართველოს მხარდაჭერისთვის. ელჩებთან გასვლით შეხვედრაზე მიმოიხილეს განხორციელებული და დაგეგმილი მაღალი დონის ვიზიტები და კიდევ ერთხელ აღინიშნა ის მაღალი დონის მხარდაჭერა, რაც საქართველოს პარტნიორი და მეგობარი ქვეყნებისგან აქვს. საზი გაესვა დიპლომატიური კორპუსის აქტიურ ჩართულობას საქართველოს საზოგადოებრივ ცხოვრებასა და ქვეყნის დემოკრატიულ განვითარებაში.

დიპლომატიურმა კორპუსმა მადლობა გადაუხადა ქართულ მხარეს მსგავსი ფორმატით შეხვედრისთვის.

შეუიწდა და საკუთარი გუნდი ამიტომ მიატოვა, ან შეგნებულად ითამაშა ნაცონალური მოძრაობის თამაში!

გიორგი გახარიას შეუიწდა და საკუთარი გუნდი ამიტომ მიატოვა ან შეგნებულად ითამაშა „ნაციონალური მოძრაობის“ თამაში და უღალატა საკუთარ გუნდს, — ამის შესახებ პარტია „ქართული ოცნების“ აღმასრულებელმა მდივანმა მამუკა მდინარაძემ სოციალურ ქსელ Facebook-ზე დაწერა.

„მათთვის, ვინც ჯერ კიდევ ვერ გაბარკვა, ვის მოედანება თამაშობს გიორგი გახარია:

1. „ქართული ოცნების“ პრემიერ-მინისტრი, მისი(ვე) განცხადებით, გადადგა იმიტომ, რომ „ნაციონალური მოძრაობის“ თავმჯდომარის დაკავება ვერ გადაავდა;
2. უკიდურესად დაძაბული და კრიტიკული ვითარების დროს, ეს არ შედიოდა არც სახელმწიფოს, არც „ქართული ოცნების“ ინტერესებში და კიდევ უფრო ამძაფრებდა სიტუაციას;
3. მისი გადადგომა აწყობდა მსოფლიო „ნაციონალურ მოძრაობას“. მათი რეაქციებიც ამასვე მოწმობდა.
4. თავისი ქმედებით მან საკუთარი გუნდი უდიდესი დარტყმის ქვეშ დააყენა;
5. მისგან დღემდე არ მოგვისმენია რეალური, რაციონალური, დამაჯერებლობის მინიმალური ხარისხის არგუმენტიც კი, — რას შეცვლიდა მელიას დაკავების 2-3 დღით გადადგმა;

მსოფლიო ორი ვარიანტი:

ეს ყველაფერი ვერ გაანალიზა, შეეიწდა და საკუთარი გუნდი ამიტომ მიატოვა ან შეგნებულად ითამაშა „ნაციონალური მოძრაობის“ თამაში და უღალატა საკუთარ გუნდს.

პირადად ჩემთვის (არსებული უტყუარი და ლოგიკური ინფორმაციების გარეშეც კი) პასუხი მარტივია. რაც შეეხება მომავალს — გახარია იბრძვის იმისთვის, რომ თვითმმართველობის არჩევნებზე: რამდენიმე დეპუტატი გაიყვანოს რამდენიმე რაიონის საკრებულოში

ან „ქართული ოცნება“ ჩამოაცილოს 43 პროცენტიან მაჩვენებელს, — ანუ აქაც „ნაციონალური მოძრაობის“ თამაში ითამაშოს.

პასუხი ამ შემთხვევაშიც მარტივია:

წარმოდგენილია ნაციონალისტებისთვის, გადამდგარი გახარია მისი პარტიის რამდენიმე წარმომადგენლის საკრებულოს წევრობა იყოს, — ნათქვამია განცხადებაში.

ტურიზმი რომ სწრაფად აღდგეს!

მკონომიკისა და მდგრადი განვითარების მინისტრმა ნათია თურნავამ კახეთის გასტრონომიულ ტურში მიიღო მონაწილეობა. ტურის მიზანია ხელი შეუწყოს გასტროტურიზმის განვითარებასა და კახეთის რეგიონის გასტრონომიული შესაძლებლობების პოპულარიზაციას.

გასტროტურში, რომელიც ტურიზმის ეროვნული ადმინისტრაციის ორგანიზებით ჩატარდა, საქართველოს გასტრონომიის ასოციაცია, გასტრონომიული ტურიზმის ბიზნეს ასოციაცია და ქართული მედიის წარმომადგენლები მონაწილეობდნენ. ტურის ფარგლებში ცნობილი შეფმზარეულების მონაწილეობით კულინარიული მასტერკლასები გაიმართა.

ნათია თურნავას თქმით, ახლა ძალიან მნიშვნელოვანია, რაც შეიძლება სწრაფად მოხდეს ტურიზმის აღდგენა.

„პანდემია არამხოლოდ პრობლემა და გამოწვევა იყო, არამედ მან ახალი შესაძლებლობების გაჩენის ბიძგიც მოგვცა. მათ შორის მნიშვნელოვანია, რომ როგორც ადგილობრივი, ისე საერთაშორისო ტურისტები მონატრებული არიან უნიკალურ ტურისტულ ბაზრებს და ეძებენ რაღაც სიახლეს. ჩვენ, საქართველო კი ვართ ძალიან მდიდარი — სხვადასხვა კუთხით, სადაც არის თავისი უნიკალური წეს-ჩვეულებები, უნიკალური გასტრონომია, კერძები, რომლებიც მსოფლიო ამა თუ იმ რეგიონში შეიძლება დააგემოვნო. ამიტომ ასეთი გასტროტურების მეშვეობით ვცდილობთ ქართული სამზარეულოს პოპულარიზაციას და გვინდა, რომ წარმოჩინდეს

არამხოლოდ უკვე ცნობილი ტურისტული მიზიდულობის ცენტრები და ადგილები, მსხვილი ქალაქები, არამედ მცირე რეგიონული სასტუმროები, მცირე აგროტურისტული ობიექტები“, — აღნიშნა ნათია თურნავამ.

მინისტრის განცხადებით, აგროტურიზმი ჩვენი შემდგომი განვითარების, ტურიზმის სტრატეგიის ერთ-ერთი ქვაკუთხედი იქნება.

პასაქე-ღუბინის ფანდი კრეპლის

„ტანკაში თბილისზე!“ — ამ ცნობილი ფრაზის ავტორმა, კრემლის პროპაგანდისტმა ალექსანდრე დუგინმა, როგორც ჩანს, უკანასკნელ პერიოდში ანტიდასავლური განწყობებით ცნობილი ქართველი „რაინდის“ ლევან ვასაძის „პიარ-მენეჯერობაც“ იტივრთა, ცდილობს რა, მათ შორის, კრემლისთვის ავტორიტეტულ ფიგურად წარმოჩენას. თავად ვასაძესთან დაახლოებული მედიასაშუალებები და ფეისბუქგვერდები კი „შრომობენ“, დუგინი რუსეთში გადაწყვეტილების მიმღებ ფიგურებთან ახლო კავშირში მყოფ, გავლენიან პერსონად შემოგვთავაზონ, რაც, თუ სურათს ფართო კონტექსტში დავინახავთ, ქართულ საზოგადოებაში რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობების ნორმალიზების შანსის მორიგი ილუზიის შექმნის მცდელობას უფრო ჰგავს, რომ ეს „შანსი“ თითქოს სწორედ ვასაძეს უკავშირდება.

ვიდრე კრემლის მორიგ წინასაარჩევნო განტოლებაში დუგინი-ვასაძის ტანდემის როლის დეტალურ გამოხატვისას შევუდგებოდეთ, გთავაზობთ ამონარიდს დუგინის ერთ-ერთ უკანასკნელი ინტერვიუდან, რომელიც მან „ალტინფოს“ მისცა და რომელიც რუსული პოლიტიკური ელიტისთვის გარკვეული მსჯელობის შეთავაზების საფარველში, ვასაძის სახარგებლოდ ამომრჩეველთა მოზილიზების მცდელობას ჰგავს კრემლის ტრადიციული პროპაგანდისტული გზავნილებით — „აფხაზეთისა და ცხინვალის რეგიონის დაბრუნება — ევროატლანტიკურ კურსზე უარის თქმისა და ნეიტრალიტეტის სანაცვლოდ“, ასევე ფანდებს „ერთმორწმუნეობისა“ და „ერების

ისტორიული სიახლოვის“ თაობაზე: „იმ ღრმა შინაგანი კულტურისა და ქართული თავაზიანობის მიუხედავად, რომელსაც ბატონი ვასაძე აზრის დაფიქსირებისას იჩენს, იგი არსად და არასოდეს წასულა კომპრომისზე იმ საკითხში, რომ საქართველო უნდა იყოს ერთიანი — აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის ჩათვლით. ასეთი იყო და არის მისი ხედვა. შესაბამისად, ჩვენც (რუსეთს — რედ.) გვმართებს, ამ საკითხში ჩამოვყალიბდეთ: ან ვინარჩუნებთ ამ ანკლავებს (რომელთა მომავალი თავად რუსეთისთვის, პერსპექტივაში, ცოტა არ იყოს, გაუგებარია) და ამით მუდმივად ცეცხლზე ნავთს ვასაძით ქართველებთან ურთიერთობაში, ან ვფიქრდებით, რა უფრო მნიშვნელოვანია ჩვენთვის და ვასკვნით, რომ ეს სუვერენული საქართველოს ნამდვილი ნეიტრალიტეტია. ჩვენთვის კი საქართველოს ნეიტრალიტეტი ნიშნავს იმას, რომ ქვეყანა არ იყოს დამოკიდებული დასავლეთზე და არ იყოს ნატოს წევრი — რუსეთისთვის ეს საკმარისია. თუმცა ეს საკმაოდ რთული დილემაა. რა თქმა უნდა, ჩვენ ვისურვებდით, რომ ყველაფერი მთლად ევრაზიულად ყოფილიყო. მაგრამ იცით, მეც კი, რაც მეტად ვსწავლობ ისტორიას, მით მეტად ვრწმუნდები, რომ იყო იმპერია — ეს ხელოვნებაა და როცა ჩვენ მეტისმეტად ვასვვით ვინმეს თავს ჩვენს ერთობრივულ ნებას (იგივეს აკეთებდნენ თავის დროზე რომაელები, ბიზანტიელები და ა.შ.), ეს კანონზო-

მიერად ნეგატიურ დამოკიდებულებას წარმოშობს ჩვენთან ინტეგრაციის მიმართ. თუ ჩვენ იმპერიათმშენებლობის უნარი დავკარგავთ, ადრე თუ გვიან, შესაბამის შედეგებს მოვიმკით. ამ მხრივ ის, რაც საქართველოსთან ურთიერთობებში ხდება, ჩვენი ბრალია. ამიტომაც ვამჯობინებ, რომ რუსეთს სუვერენულ, სრულფასოვან, დამოუკიდებელ სახელმწიფოებთან ჰქონდეს საქმე, რომლებიც არ იდგებიან ჩვენი მტრების მხარეზე და იქნებიან ან ნეიტრალურები, ან — კიდევ უკეთესი — ჩვენს მიმართ მეგობრულები, ვიდრე უშუალო ვასაძეებთან. ჩვენ უარი უნდა ვთქვათ ვასაძის ბაზაზე — ეს არის

გაკვეთილი, რომელიც რუსეთის თანამედროვე ისტორიიდან გამოვიტანე“.

ვინ არის ღუბინი

„პარტიკლებს რუსეთში დუგინის გავლენის გაზვიადება გეჩვევია. მინისტრ-რიმული აზრი, რომ „დუგინი კრემლის მთავარი იდეოლოგი, პუტინის ერთ-ერთი მთავარი მრჩეველია“, მნიშვნელოვანწილად მცდარია. კრემლის აკადემიურ წრეებში მას გარკვეული გავლენა ნამდვილად აქვს, გარკვეული კავშირი აქვს სახელისუფლებო წრეებთან და ამასთანავე, ჰყავს თავისი „მრეველიც“ —

საპარტიოპოლიტიკურ ცარგვალზე ახალი, ათვისებითი პარტია ამოუშობდა.

სახელი მჟღერა აქვს - „საქართველოსთვის“. ძალა-უნებურად გინდა გააგრძელო: „საპარტიოპოლიტიკურ ცარგვალზე ახალი პარტია ამოუშობდა, სხვა საქმეში ხელმოცარულ მოღვაწეთათვის, საქართველოში ლამის 300 პარტიაა, ყველას რაღაც ჰქვია, ჰოდა, ახლის მოგონება არ გინდა?

სახელწოდებები უხვად ნახავთ სიტყვებს: საქართველო, ქართული, ეროვნული, სოციალური, დემოკრატიული, სახალხო, სამართალი, სამართლიანობა და ა.შ. აქ კი მოკლედ და ნათლად - „საქართველოსთვის“ - ყოჩაღ, ნათლებლი!

იყოს „საპარტიოპოლიტიკური“ იმით უფრო, რომ დამატებითი პარტიები არ არიან, რა ვქანთ საპარტიოპოლიტიკური ვიზიონით, ვიზიონით, ვინაობათ თუ ვითარებით და ვინაობათ ვიზიონით, რომელიც ჩვენი თანამედროვეობის უმარტესი იმის... ყველა ვარინანტი მიხედვებით, იმის...

ერთი სიტყვით, პარტია, რომლის შობასაც რამდენიმე თვეა ინტერესით ველოდით, უკვე წარმოგვიდგინეს ხმაურით, პრეზენტაცია-პრესკონფერენციით. თავმჯდომარე - ექსპრემიერ-მინისტრი გიორგი გახარია დიდად გასართობი, რომ საზოგადოებისთვის პარტიის წარდგინა ყოველივე საბაზოვრო, მისაღები, ლაილი, ნათელი და ხმაურისანი მკერდზე მჯილის დაბრავიერებასავე, მაგრამ მისი ცდა მისთვის ისეთი ეფექტიანი ვერ გამოდგა, როგორც მამამამუშები იმედოვნებდნენ.

ამას თავისი მიზეზი აქვს, რაც სულაც არ არის საიდუმლო. უმარტესობა და ოპოზიციაც... ხიშტებით შეხვდა მის გამოჩენას, იმიტომ, რომ მასში საშიში კონკურენტი დაინახეს მომავალ არჩევნებში. ნაციონალური მოძრაობისთვის, იმათთვის, ვისაც ბიძინა ივანიშვილის დამარცხება და ქვეყნის „ჭაობიდან ამოყვანა“ ელანდება ცხადში და სიზმარში, გახარია, „ნდობა არ შეიძლება“, ეს კაცი ვერც ერთ კრიტიკულ ვითარებაში ვერ იღებდა გადაწყვეტილებებს, რაც ქვეყანას სჭირდებოდა ან იღებდა სამარცხვინო გადაწყვეტილებებს. აი, ასე...

გახარია მათთვის კითრავანია. ვრცელდება შორი, რომ მას კეზარაშვილი აზინანსებს...

„ქართულ ოცნებას“ არ ექვევება, რომ არჩევნებზე „საქართველოსთვის“ შეეცდება სწორედ მას წაართვას ხმები. ოპოზიცია კი დარწმუნებულია, ახალი პარტია უხვად მოხვედრავს იმ ამომრჩეველთა „სულებს“, რომლებიც არც ოცნებას და არც ნაცებს არ აძლევენ ხმას.

ლემერტია იცის, ასე იქნება ეს თუ არა. **და ამ ვითარებაში 2 ივნისს სენსაციური განცხადება გააკეთდა, რომელმაც პირდაპირი მნიშვნელობით, შიშის ძველად. მისპარტია მამუკა არაშვილი განაცხადა, რომ ნიკა მელიას დააპატიმრებს**

ჩაბლილი აყირაშება!

წინა დღეებში მზადდებოდა რეკლამური სტენდონი: ჯერ კიდევ პრემიერ-მინისტრის სავარაქლოში მჯდომი ბიორგი გახარია იტყობდა ნიკა მელიას დაპატიმრების გადაწყვეტას, ნაცმოძრაობის ლიდერებს ის დრო რეკლამური სტენდონი განსაზღვრავდა.

ამაშუა არეშიდის ეს განცხადება, როგორც ხელისუფლების, ისე ოპოზიციისთვის არა-დამაჯერებელი და უტოპიური აღმოჩნდა. ამიტომ 3 ივნისს მამუკა არეშიდემ კვლავ გაიმეორა თავისი ნათქვამი, ამჯერად კიდევ უფრო დაზუსტებით: 18 თებერვალს სააკაშვილმა ვიდეომიმართვაში ილაპარაკა ე. წ. ალტერნატიული მთავრობის შექმნის თაობაზე, თავისი შინაგან საქმეთა და თავდაცვის მინისტრებით. ამავე დღეს ამ სამინისტროების 20-მდე თანამშრომელს საჯაროდ უნდა განცხადებინა სისტემის დატოვებისა და ახალი მთავრობის აღიარების შესახებ. მათი კონტროლის ქვეშ მყოფი ტელევიზიის მეშვეობით შეიქმნებოდა ძალგანის სტრუქტურების რღვევის ეფექტიანი იმიტაცია. ამ ყველაფრის კულმინაცია უნდა ყოფილიყო 19 თებერვალს საქართველოში სააკაშვილის შემოსვლა სარფიდან, სადაც მას 500-მდე აქტივისტი უნდა დახვედროდა.

ბატონ მამუკა არეშიდეს კარგად ესმის, რომ ვერც ერთი თავმოყვარე პოლიტიკოსი, შესაბამისი საბუთის უქონლად, ამ ვერსიაზე სერიოზულად ლაპარაკს ვერ დაინწყებს. მე მქონდა ეს საბუთი და ვთქვი, რაც ვთქვი. პროცესები ისე ვითარდება, რომ ამ საბუთს ვინმე აუცილებლად გამოიტანს საშკარაოზე, დაველოდოთ!

თუმცა, „საბუთის“ ჯერჯერობით არარსებობის მიუხედავად მოვლენათა სწორედ ასე მსვლელობა ფაქტობრივად დადასტურდა „ქართული ოცნების“ თავმჯდომარე ირაკლი კობახიძემ. ჩვენ უკვე 17 თებერვალს ვიცოდით ამ გეგმის არსებობა. იცოდა თუ არა ეს პრემიერ-მინისტრმა გიორგი გახარია, არ ვიცი, მაგრამ დასკვნები შეგიძლიათ თვითონ გამოიტანოთ. ეს ინფორმაცია გვექონდა ჩვენი კვირეული კოლეგებისგან და გახარია

არ გავანდეთ, რადგან უკვე ეჭვი გაჩნდა. იმიტან, ნაცმოძრაობის აზროვნა, 2-3 დღე გმჭირდება და ავაყირაშავთ ხელისუფლებას, აქედან კი ჩვენი გუნდის ერთ-ერთი ლიდერი გახარია იტყობდა მელიას დაპატიმრების 2-3 დღით გადადებას...

მდაა! შოკისმომგვრელი ინფორმაციაა, თუ მეტი არა! „უ-საბუთოდაც“ თავზარდამცემ შთაბეჭდილებას ახდენს: მოსალოდნელი სახელმწიფო გადატრიალება, მასში ქვეყნის უმაღლესი პირის მონაწილეობის ვარაუდი და მოსალოდნელი გადატრიალების დამალვა პრემიერ-მინისტრისთვის... ეჭვის გამო. წარმოიდგინეთ, რა ამბავი შეიძლება მოჰყვეს „საბუთის“ გამოჩენას!

დაბოლოს, გრძელდება პარტიათა რღვევა. ამჯერად ისედაც ყუაზე დასული რესპუბლიკური პარტია დატოვა მისმა ერთ-ერთმა დამფუძნებელმა ლევან ბერძენიშვილმა, ეს მას შემდეგ, რაც პარტიის კარი გაიჯახუნა თამარ კორძაია.

ლევან ბერძენიშვილი გულმოკლეა იმით, რომ პარტიამ ვერ შეინარჩუნა ეს ქალბატონი, რომელიც ასე იბრძოდა, რათა რესპუბლიკელები პარლამენტში დამოუკიდებლები ყოფილიყვნენ, მაგრამ ვერ მიღწეა. პარტიაში, რომელმაც კორძაიას შენარჩუნება ვერ შეძლო, ვერავითარ პერსპექტივას ვერ ვხედავო.

მაგრამ ლევან ბერძენიშვილი უფრო სხვა ამბავზე გააღიზიანა: პარლამენტში 3 ივნისს შეიქმნა ფრაქცია - „მარლ მიშელის რეფორმების ჯგუფი“, რომლის ხელმძღვანელი იქნება რესპუბლიკური პარტიის თავმჯდომარე ხათუნა სამნიძე. ბერძენიშვილი აცხადებს, ჩემთვის აბსოლუტურად მიუღებელია ეს ფრაქცია მისი შემადგენლობის გამო, ყველა მიუღებელია, რადგან ყველამ გადადგა უზნეო ნაბიჯები. მკითხველს შევასვენებ ფრაქციის შემადგენლობას: გიორგი ვაშაძე, თინათინა ალფარდია, პაატა მანგჯალაძე - „სტრატეგია აღმაშენებელი“, რესპუბლიკელი ხათუნა სამნიძე, გიორგი ზურაბ ჯაფარიძე და უპარტიოები: ყოფილი ევროსაქართველოელი ტარიელ ნაკაიძე და ყოფილი ნაცი გრიგოლ ვაშაძე.

ბატონი ლევანი არ ამბობს, კერძოდ რა და რა „უზნეო“ ნაბიჯები აქვთ გადადგმული ფრაქციელებს (ყველას!), მაგრამ ამჯერად მგონი შეგვიძლია ვვადოთ!

ალეკო ასლანიშვილი

ახალ წინასაარჩევნო თაგაშუი

„მუშაობს“ საშუალო სტატისტიკურ ამომრჩეველზე, ასრულდება კრემლის გარკვეულ დაკვეთებს, ანუ აკეთებს საქმეს, რაშიც ფულს უხდებიან, თუმცა ამავე საქმეს აკეთებს უამრავი სხვაც.

განცდას, რომ ვასაძეს პირდაპირი წვდომა აქვს რუსეთის სახელისუფლებო წრეებთან, რაც რეალურად არ შეესაბამება. ვასაძე არ არის ამ მასშტაბის ფეგურა (ერთადერთი ქართველი პოლიტიკოსი, რომელზეც შეიძლება ვთქვათ, რომ პირდაპირი წვდომა ჰქონდა კრემლთან, არის ნინო ბურჯანაძე, მსგავსი მასშტაბის სხვა პოლიტიკოსი არ ყოფილა) და არც დუგინია ის პერსონა, რომელიც ვასაძის სათქმელს მიიტანს კრემლთან: ვილაცასთან ალბათ, კი მიიტანს, ის ვილაცა - კიდევ ვილაცასთან. უშუალოდ ვასაძე კი როგორც ჩანს, ქართულ პოლიტიკაში „პატრიოტთა ალიანსის“ ალტერნატივა, ახალი პროექტია - ფეგურა, რომელსაც ბიორგანია გაცილებით უფრო მეტად აკავშირებს რუსეთთან, ვიდრე იგივე ირმა ინაშვილს, და ეს ყველაფერი შეფუთულია „კონსერვატიული ნაციონალისტურ“ საბურველში - „ქართველი პატრიოტი“, „ეკლესიის ქრემარიტი შვილი“ და ა.შ. - მთელი „თაიგულია“ სტერეოტიპული ქართველისთვისება, რომლებიც მოსწონთ რუსეთში და თვლიან, რომ ქართული საზოგადოების გარკვეულ ნაწილშიც იწვევს დადებით ემოციას. სიახლე აქ მხოლოდ ისაა, რომ ვასაძის კონტაქტი არა უშუალოდ პოლიტიკური ფეგურაა, არამედ რუსეთის აკადემიური წრეებიდან (იქაური სტანდარტებით), რომლის გავლენაზეც ჩვენთან ამკარად გაზვიადებული წარმოდგენები არსებობს.

„ვასაძე არ მალავს საკუთარ კონტაქტებს, მეტიც, თუ მის გზავნილებს დააკვირდებით, ერთ-ერთი მთავარი ასე ჟღერს: „მე უკვე შევაცვლევინე საქართველოზე აზრი რუსეთში ერთ-ერთ გავლენიან ფეგურას - დუგინს, ეს კი ნიშნავს, რომ მთლიანობაში რუსეთში იცვლება საქართველოს მიმართ პოზიციაო... დუგინის ბოლოდროინდელ „სინკრონიზაციას“ შესაძლოა, მართლაც ვხედავდეთ საქართველოს მიმართ ტონის ერთგვარ შეცვლას, თუმცა ეს რეალურად, შესაძლოა, იმაზე მინიმუმუნდეს, რომ ახლა გზავნილებს „ტესტავინ“ - „თუ ვასაძე კრემლის მთავარ იდეოლოგს“ გარკვეულ საკითხებზე მოსაზრებებს შევაცვლევინებ, ეს ნიშნავს, რომ კრემლი და პუტინი იცვლიან დამოკიდებულებას“, რაც ერთმნიშვნელოვნად ტყუილია! ერთი რომ, როგორც უკვე ვთქვით, დუგინი (სრულიადაც გულწრფელი რომც იყოს) არაა ამ მასშტაბის ფეგურა და პოლიტიკოსი არ უნდა იყოს ქართველი პოლიტიკოსების კონტაქტი რუსეთში, რუსული რეალური პოლიტიკა ამ პროპაგანდისტული გზავნილებისგან ერთმნიშვნელოვნად განსხვავებულია“.

მოკიგი სახიფათო ილუზია

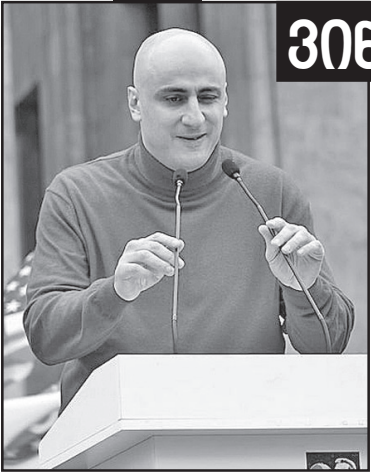
ბრბბეშების დაკვირვებით, საზოგადოების მნიშვნელოვან ნაწილში მართლაც არსებობს მოსკოვთან ურთიერთობის ნორმალიზების განწყობა. ამას ანალიტიკოსი არც თავად ეწინააღმდეგება, თუმცა რეალური და არა ილუზორული შესაძლებლობების გამოყენებით.

დავით ბრაგვაძე კიდევ ერთ სახიფათო გარემოებაზე ამბვილებს ყურადღებას:

როგორია კრემლის რეალური პოლიტიკა?

რუსეთში ამ დრომდე არ ასრულდეს ცეცხლის შეწყვეტის შესახებ 2008 წლის შეთანხმებას და არღვევს საერთაშორისო

სამართლის პრინციპებს; აგვისტოს ომის შემდეგ ათასობით ქართველი იქცა დევნილად საკუთარ სამშობლოში და ამ საკითხის დაყენებისას რუსეთის წარმომადგენლები ყოველ ჯერზე დემარშიტოვებენ უწყვეტ დისკუსიების ფარგლებში გართულ შესვედრებს; სადღეისოდ არსებული მოქმედებით, რუსეთი ასოციაციებს ეფექტურ კონტროლს საქართველოს ორ განუყოფელ ნაწილზე - აფხაზეთსა და ცხინვალის რეგიონზე; მიუხედავად არაერთგზის მოთხოვნისა, რუსეთი ოკუპირებული ტერიტორიებზე არ უშვებს ევროკავშირის სადამკვირვებლო მისიას; კრემლმა საქართველოს ეს ორი რეგიონი აღიარა „დამოუკიდებელ სახელმწიფოდ“ და არათუ არ განიხილავს ამ გადაწყვეტილების უკან გაწვევის შესაძლებლობას, არამედ ანექსიისკენა დაგამს რეალურ ნაბიჯებს; გრძელდება მცოცავი ოკუპაცია საქართველოს ტერიტორიის მავთულხლართების შემოღობვის სახით (და ეს ყოველდღიური მხარე იქცა), რის გამოც უკვე ომის შემდეგ მოქალაქეებმა დაკარგეს სახლები და სახანგ-სათესი მიწები; საოკუპაციო ხაზის მიმდებარე ტერიტორიიდან, მათ შორის ცენტრალური ხელისუფლების მიერ კონტროლირებადიდან, თითქმის ყოველდღიურ რეჟიმში იტაცებენ საქართველოს მოქალაქეებს; ოკუპაციას უკანასკნელ წლებშიც ჰყავს მსხვერპლი ოთხობორიას, ტატუნაშვილის, ბაშარულიასა და კვარაცხელიას სახით - არც ერთ აღნიშნულ საქმეზე მართლმსაჯულება არ განხორციელებულა; ყურადღებას ამ შემთხვევაში აღარ გავამახვილებთ ეკონომიკურ ბერკეტებზე, რომლებსაც რუსეთი ყოველ შესაძლებლობისთანავე იყენებს საქართველოს წინააღმდეგ.

რუსთაველის პროსპექტზე „ნაცმოძრაობის“ აქტივისტების კარგებთან უკრაინაში გაქცეული ექს-პრეზიდენტ მიხეილ სააკაშვილის გამოსახულებიანი ახალი ბანერი განდდა, სახელწოდებით „შეგვადებით რუსთაველზე“ ახალი ბანერი განიჭდა მას შემდეგ, რაც სააკაშვილმა საჯაროდ განაცხადა, რომ შემოდგომაზე ადგილობრივი თვითმმართველობის არჩევნებზე ხელისუფლებას შეცვლის და ამისათვის არაერთ „სიურპრიზს“ უმზადებს. ბანერი განდდა მას შემდეგ, რაც „ნაცმოძრაობამ“ რომელიმე უარი განაცხადა შარლ მიშელის დოკუმენტის ხელმოწერაზე, საჯაროდ განაცხადა, რომ პარლამენტში შესვლის მიუხედავად, არ წყვეტს ქუჩიდან ბრძოლას.

დიდი ალბათობით ქუჩის აქცია-პერფორმანსები არათუ გაგრძელდება, არამედ ადგილობრივი არჩევნების მოახლოების კვალობაზე მათი ინტენსივობა და აგრესიულობა კიდევ უფრო მოიმატებს. ამაზე მიანიშნებს, თუნდაც სააკაშვილის ბოლო განცხადება, რომ ამირებს „აქტიურად ჩაერთოს შემოდგომაზე ვადამდე საპარლამენტო არჩევნებთან დაკავშირ-

დაეოკრატიით შენიღბული დესტაბილიზაცია

ბით რეფერენდუმში და უშუალოდ უხელმძღვანელებს „ნაცმოძრაობის“ კამპანიას“. საინტერესოა, როგორ შეხვდება ამას „ნაცმოძრაობის“ ფორმალური ლიდერი ნიპა-ნორ მელიძე, რომლისგანაც „ნაცმოძრაობა“ და მისი სატელევიზიო ოპოზიცია უშედეგოდ ცდილობს შეპარტიული ლიდერის გამოქრწევას. თუკი კამპანიას სააკაშვილი უხელმძღვანელებს, სადა იქ მელიძე ას ადგილი?! თუ ისევე ქვასროლია ხელის ბიჭის როლს შეასრულებს? ამავე დროს, თანდათანობით იკვეთება ტენდენცია, რომ „ფანჯატურის ოპოზიციის“ ის ნაწილი, რომელიც პარლამენტში შევიდა, გარეგნულად დემონსტრირებული უკმაყოფილების მიუხედავად, კარგად მოერგო საპარლამენტო საკარგოდებსა და ზოგადად საპარლამენტო ცხოვრებას. შექმნეს ორი ფრაქცია, მოიპოვეს საპარლამენტო ტრიბუნა და ა.შ., რაც მათ გაცილებით მეტი გავლენის ბერკეტებს აძლევთ, ვიდრე „ნაცმოძრაობის“ მომსახურე ტელეარხებზე სიბოლი

და გვარამიას ქილიკი, როდის ამოყოფენ თავს საცივიდან, გაუგებარ დეკლარაციებზე სტუდიაში ხელმოწერა და ა.შ. ჩნდება კითხვა — ანუ თუ მათ ვადამდელი საპარლამენტო არჩევნები, სადაც შეიძლება ან საერთოდ პარლამენტს მიღმაც დარჩენენ მკვეთრად დავარდნილი რეიტინგის პირობებში, ან იგივე შედეგი აჩვენონ, რაც 2020-ში? ვითარების პიკანტურობა იმაშია, რომ პარლამენტში შესული „ფანჯატურის ოპოზიციის“ პარტიები, მხოლოდ მათთვის ცნობილი მიზეზების გამო, ვერ ვერ ახერხებენ „ნაცმოძრაობისგან“, ბოლომდე გამიჯვნას და დამოუკიდებელ თამაშს. თუმცა, პოლიტიკური კონიუნქტურა უბიძგებს მათ ამისკენ. მას შემდეგ, რაც დასავლეთის თვალში „ნაცმოძრაობის“ და „ევრონაციების“, როგორც ძირითადი პროდასავლური ძალების იმიჯი მნიშვნელოვნად გაუფერულდა და გაუფასურდა, განჩნდა შანსი, რომ სხვა მომცროს პარტიებმა დაიკავეს ეს მომგებიანი ნიშა. პარლამენტში

ორი ფრაქციის ჩამოყალიბება გაცხადებული პროდასავლური დღის წესრიგით და მათი შესაძლო სამომავლო ალიანსი იძლევა ვარაუდის საფუძველს, რომ ისინი შეეცდებიან თავად გახდნენ ის საყრდენი, რომელზედაც დასავლეთი ფსონს დადებდა. თუმცა, „პროდასავლურ“ ნიშაზე პრეტენზია აქვს როგორც „ქართულ ოცნებას“, ისე მისი ნიალიდან გამოსულ გიორგი გახარიას პარტიას „საქართველოსთვის“. აქედან გამომდინარე, შეიძლება ვივარაუდოთ, რომ ამ პარტიების ინტერესებში უნდა იყოს „ნაციონალური მოძრაობის“ და მისი შეიღობილი „ევროპული საქართველოს“, პოლიტიკური და ორგანიზაციული დასუსტება. ჩნდება კითხვა — რატომ უნდა დაუჭირონ მათ მხარი სააკაშვილს და „ნაცმოძრაობას“ რევოლუციურ სცენარში, საიდანაც არ იციან რა საარგებელს მიიღებენ, მით უმეტეს, რომ იციან „ნაცმოძრაობისთვის“ ისინი ერთგვარი გამოყენების ნივთს წამოადგენენ?

რაც შეეხება რუსთაველზე კარგებით გამოსატულ ფსევდო-სამოქალაქო პროტესტს, ფორმალურად, ეს დემოკრატიის გამოსატულეებაა. თუმცა, ბევრს, ალბათ, უჩნდება კითხვა — სადამდე შეიძლება ეს ყოველივე გაგრძელდეს? მარტივი პასუხია — გაგრძელდება მანამდე, ვიდრე „ნაციონალურს“ ეყოფათ ფული აქციის შენახვად. უფრო რთული პასუხი — მანამდე, ვიდრე სააკაშვილი და „ნაცმოძრაობა“ მორიგ ფიასკოს არ განიცდიან თავიანთ „რევოლუციურ“ ცნებებში. ეს გაგრძელდება მანამდე, ვიდრე პასიონარული უმცირესობის პროტესტის გამოხატვის თავისუფლების უფლებები და ფორმები კანონით არ დაზღვეულდება ისე, რომ ამით არ შეილახოს სხვათა უფლებები.

ზაბალ ანჯაფარიძე

ღავით ზარდიაშვილი: საზარაკის ინიციატივა კიდე ერთხელ მიუთითებს მის არაკვალიფიციურობაზე!

მაშუკა ხაზარაკი ბამოლის ინიციატივით, რომ აღვიღებოთ არჩევნებზე ამომრჩეველს აჩვენონ, როგორ შეიძლება თბილისის მუნიციპალიტეტში კომუნალური მომსახურების გაუმჯობესება, ლელო საქართველოსთვის“ ლიზარის განცხადებით, ამ ყველაფრისთვის საჭიროა, ოპოზიციური პარტიების ლიზარებმა უარი თქვან მერობის პოსტზე და დაეხმარონ მერობის ინიციატივას. „ლელო“ ლიზარის ინიციატივას არ იმეორებს ანალიზში და ვადასტურებ, რომ ეს ინიციატივა ალასტურებს ხაზარაკის არაკვალიფიციურობას.

— თბილისის მერი უნდა იყოს მეურნე ადამიანი და არა რომელიმე პარტიის წარმომადგენელი. არაპოლიტიკოსის მერად წარდგენის ლოგიკაში ხაზარაკის არ მიყვება უმრავლესობა. თუ გახსენდებათ მეურნე მერი, რომელიც პოლიტიკასთან არ იყო კავშირში და რამდენად მისაღებია თქვენთვის ეს ინიციატივა? — ღავით ზარდიაშვილი: მისაღები კი არ არის, არამედ ეს ადასტურებს საარაკო არაკვალიფიციურობას, იმიტომ, რომ ხაზარაკის, საერთოდ, წარმოდგენა არ აქვს რას ეპოტინება, არჩევნების მოგება უნდა, მაგრამ ფუნქციურად რა არის ქალაქის მერი, წარმოდგენა არ აქვს. პოლიტიკოსი, ქალაქის ხელმძღვანელი გახლავთ ადგილობრივი თვითმმართველობის მეთაური. იმთავითვე ეს ნიშნავს, რომ პოლიტიკური ფიგურა და ის პასუხს აგებს არა მარტო სამეურნეო ფუნქციებზე. ზოგს ასე ჰგონია, რომ თვითმმართველობა სამეურნეო ფუნქციამდე არის დაყვანილი. რასაკვირველია, ასე არ არის.

პრაქტიკულად, ყველა ის ამოცანა, რაც სახელმწიფოს აქვს, გარდა რამდენიმე საკითხისა, რაც არის უსაფრთხოება, თავდაცვა, მაკროეკონომიკა და ა.შ. ყველა ეს საზოგადოებრივი მნიშვნელობის საკითხი თავს იყრის თვითმმართველობაში და მეტიც, თვითმმართველობა უფრო მნიშვნელოვანია მოქალაქეებისთვის. მთავარი, რაც პოლიტიკაში კეთდება მოქალაქეების სასარგებლოდ, წყდება სწორედ თვითმმართველობის დონეზე, ყველა ადამიანს ესეუბა და ბუნებრივია, რომ ყველა არის დაინტერესებული წარმატებული იყოს ქალაქის პოლიტიკა და მერი არის ამ პოლიტიკის წარმმართველი.

— ხაზარაკის ლოგიკით, კოალიცია ნიშნავს იმას, რომ მერი უნდა იყოს მეურნე და არა პოლიტიკოსი... — მე კარგად არ მესმის რას ნიშნავს ეს მეურნე. ეს არის საბჭოური ნოსტალგია, „სოვხოზი“, „კოლხოზი“, „ზავხოზი“, რომელიც მაშინ არსებობდა. რას ნიშნავს მეურნე? — პოლიტიკოსი მეურნეც არის, ადმინისტრატორიც, ინვესტორიც და ყველა-

ფერი ერთად არის. სწორედ ეს არის პოლიტიკა — შესაძლებლობის ხელოვნება. რასან ამ ადამიანს არ ესმის მერის დანიშნულება, მისი ფუნქცია და ძირითადი ამოცანები, ეს მისი პრობლემაა. მერი არის ხელმძღვანელი, რომელმაც მთელი ქალაქი უნდა აიყოს და უკეთესი მომავლისკენ უნდა წაიყვანოს. ეს არის მისი მთავარი ფუნქცია. ის უნდა იყოს მონივრე პოლიტიკური ლიდერი, რომელიც დარაზმავს მთელს ადგილობრივ თვითმმართველობას და უკეთეს მომავალს შექმნის.

— მერი, საქართველოს კანონმდებლობით და თავისი არსით არის თანამდებობის პირი. თავისთავად ლოგიკას მოკლებულია, რომ ეს არ იცოდეს ხაზარაკმა. როგორ ფიქრობთ, რა მიზანი აქვს ხაზარაკს სინამდვილეში? — ლოგიკას მოკლებული კი არ არის, არამედ ნამდვილად ასეა. ეს არის ჩარჩენილი, ნაკომპიუტირალი ადამიანი, რომელსაც ბანკიც კი, სამეურნეო ერთეული ეგონა და აკეთებდა იმას, რაც უნდოდა. „სოვხოზი“, თუ „კოლხოზი“ ჰგონია ყველა ის ადგილი, სადაც არის და ამ მდგომარეობიდან ვერ გამოდის. ეს ადამიანი ვერ შეიცვლება, წარმოუდგენელია. როდესაც ასეთ რამეს ამბობს, კი არ თამაშობს, ან რამეს კი არ იგონებს, პოლიტიკურ სპექტაკლებს კი არ დგამს, არამედ ასე ჰგონია. საუბრობს კოალიციურ მმართველობაზე და არ იცის, რომ თბილისში კოალიციური მმართველობა ვერ იქნება!... ეს შეიძლება კანონმდებლობის ხარვეზია, მაგრამ ჯერჯერობით ასეა. ერთპიროვნულად, როდესაც მერი არის ხელმძღვანელი და მმართველობის ორგანო არის აღმასრულებელი ორგანო, კოალიცია როგორ იქნება? — თუკი ოპოზიცია შეთანხმდება ერთიანი კანდიდატურაზე, ეს რამდენად იქნება პრობლემა „ქართული ოცნებისთვის“? — ნებისმიერ შემთხვევაში, ერთი კანდიდატი იქნება, თუ

ესაუბრა თამაზ ძარჩავა

სტატიის ავტორი, „კოლხეთის ბრძოლის ველიდან გაქცევა არ სჩვევიათ!“ ზეარდი, რომ პრემიერ-მინისტრ გიორგი გახარიას მოულოდნელად გადადგომაზე, ზეარდი კითხვის ნიშანი გააჩინა. მითუმეტეს, მიზანი, რის გამოც მან გადადგომა გადაწყვიტა, ფრიალ საეჭვოდ გამოიყურებოდა!

თუ მის არაპოპულარულ პარტნიორთან, ან ნახიჯით მან ძველანა საბრძოლველად დაპირისპირება ააწყობდა, მაგრამ, როცა ყველა ბერკეტი ხელში გიჭირავს და შეგიძლია ჩასაფრებაშლთა (პროვოკატორთა) ინტრიგები დატოვებო, შინ კი არ უნდა წახვიდო და ამით პასუხისმგებლობა აირიდო, არამედ, თვითონ უნდა მიზნად გამოვიყენო (პროვოკატორები, სადაც ჯერ არსებობდა დღესაც დაბეჭდილებით ცდილობს გახარიას ნახიჯის (გადადგომის ვეულისხმობ) გამართლებას – „ამტიციტები“, რომ თუ გახარია იმ კონკრეტულ მომენტში არ გადადგებოდა, „ნაციონალების“ სათაო ოფისში ნიკა მელიას შტურმით დაკავებისას ტყვია გავრდებოდა და მთელ პასუხისმგებლობას სწორედ პრემიერ-მინისტრს აკიდებდნენ!

მიუხედავად იმისა, რომ ნიკა მელიას „ნაციონალების“ ოფისში დაკავებამ უმსხვერპლოდ ჩაიარა, არ გამოვრიცხავ, მართლაც მზადდებოდა შეთქმულება გიორგი გახარიას წინააღმდეგ, რომელიც „ქართულ ოცნებაში“ ყველაზე დაბალანსებულ და ზომიერად პრინციპულ სახედ ითვლებოდა, მაგრამ ეს არ გვაძლევს საშუალებას, გახარიას მოულოდნელი გადადგომა გავამართლოთ – მას ან უნდა დაესახელებინა მთავრობის ის წევრები (უპირველესად, იგულისხმება ძალიან სტრუქტურების წარმომადგენლები), რომლებიც არ ეთანხმებოდნენ მის მოსაზრებას და მოითხოვდნენ „ნაციონალების“ ოფისზე შტურმით დაეკავებინათ ჩვენი დროის „გმირი“ ნიკა მელია, ან იგივე ხელქვეითები გადაეყენებინა თანამდებობებიდან და მხოლოდ ამის შემდეგ მოეჯახუნებინა კარი „ქართული ოცნებისთვის“!

მან ეს არ გააკეთა – მხოლოდ „დაგვიამბა“, რომ პოლიტიკიდან არ მიდიოდა!

ბულ ნაწილს შეიძლება მოუვიდეს!

მე არ მივეუბნებები იმ ადამიანების კატეგორიას, ვინც 2019 წლის 20 ივნისზე პასუხისმგებლობას მაშინდელ შინაგან საქმეთა მინისტრს, გიორგი გახარიას აკისრებს. პასუხისმგებლობას იგი მაშინ ვერ გაუქცეოდა, სადავებო ხელიდან გაუშვა და ამით ხელი შეუწყო დესტრუქციულ ძალებს – დაეკავებინათ პარლამენტის შენობა, რაც თავისთავად სახელმწიფო გადატრიალებას ნიშნავდა!

მიუხედავად 20 ივნისის შტურმის დროს დაზარალებულებისა, მიმაჩნია, რომ უარესიც შეიძლებოდა მომხდარიყო და ობიექტურად მას მხოლოდ უმაღლესი სახელმწიფო ინსტიტუტების კონსიერად დაცვის კვალიფიკაცია მიეცემოდა. სხვანაირად, გაუგებარია მავანა „აღფოთება“, რომლებიც 20 ივნისის მოვლენას ცალმხრივად აფასებენ – შენ მოვლენარ, ძალით გადაატრიალო ხელისუფლება და ჩამოშალო სახელმწიფო ინსტიტუტები და ჩემგან (მოქმედი ხელისუფლებისგან) ითხოვ ტყვეების (არა აქვს მნიშვნელობა რეზინის იქნება თუ დათვის) ნაცვლად ყვავილები გვესროლო?

მითუმეტეს, ჩვენ, ქართველებს გვაქვს მწარე გამოცდილება, როცა ამბოხებულების მოგერიება ყვავილებით მოვიწოდებთ (ზვიად გამსახურდია: „თუ ისინი ტყვეებს გვესვრიან, ჩვენ ყვავილებს ვესვრიო“), სანაცვლოდ კი სისხლიანი რუსთაველი მივიღებთ, რომლის ანარეკლია სწორედ ჩვენი დღევანდელი სახელმწიფო მდგომარეობა და მთელი ათწლეულების განმავლობაში მოლაპატეთა კასტის თარეში საქართველოს ხელისუფლებაში!

ასე რომ, 20 ივნისის „გავრილოვის დამეში“ გახარიას დადანაშაულება თავში მხოლოდ დესტრუქციულ ძალებს და საზოგადოების ზომბირე-

სოციალურ ქსელში ცნობილი ჟურნალისტის პაატა ნაცვლიშვილის სტატუსი ნავიკითხე, სადაც იგი სამართლიანად აღნიშნავს: ისტორიას არ ახსოვს, პრემიერ-მინისტრი საკუთარი ნებით მიდოდა თანამდებობიდან და მერე პოლიტიკურ პარტიას ქმნიდა!

დიახ, გადადგომის ფორმასაც გააჩნია, თორემ გიორგი გახარიას „კუდი“ რომ მოექცია და საკუთარი ღირსება დაეცვა, პოლიტიკაში დაბრუნების მიზეზიც აშკარად გაჩნდებოდა.

უფრო ვაჟკაცური იქნებოდა, გახარია მაშინ გადადგარიყო, როცა ბიძინა ივანიშვილის პოლიტიკიდან ოციცილაურად წასვლის შემდეგ „ქართული ოცნების“ საპარლამენტო სიის პირველი ნომერი და იმ დროისთვის პოპულარული პრემიერ-მინისტრი თამაშგარე მდგომარეობაში დატოვებდა და მეურვედ პარტიის ლიდერი ირაკლი კობახიძე დაუნიშნებდა. აქსიომაა, რომ ამით მას პარტიული ბერკეტები გამოაცალეს ხელიდან და მისი პრემიერ-მინისტრობაც ლოგიკურ დასასრულამდე მივიდა.

კარგია, დინჯი, განონასწორებული, ერუდირებული (გახარიას განათლებაა და ერუდიციას, ინტრიგანის გარდა ვერავინ დაინუნებს) პოლიტიკოსის იმიჯით სარგებლობდე, მაგრამ მარტო ეს თვისებები (რესურსები) არ არის საკმარისი, ერს ემსახურო და საქვეყნო საქმე აკეთო – საჭიროების შემთხვევაში „ხმლის“ მოქნევა უნდა შეძლო და სარისკო გადაწყვეტილებების მიღების მაგალითიც უნდა აჩვენო!

სამწუხაროდ, გახარია იმ ვერ შეძლო, ან შეგნებულად არ გააკეთა, რაც მისი პოლიტიკაში ხელახლა შემოსვლის აუცილებლობას კითხვის ნიშნის ქვეშ აყენებს!

საზოგადოების გარკვეულ ნაწილში დომინირებს აზრი, რომ გიორგი გახარია პრორუსული პროექტია. ზოგიერთები ივანიშვილისკენ იშვრენ თითს და ამბობენ, რომ იგი სწორედ ივანიშვილმა შემოიყვანა პოლიტიკაში და ექს-პრემიერით „ქართული ოცნების“ ჩანაცვლება აქვს გადაწყვეტილი.

მიამბიტი უნდა იყო, ან ერთი, ან მეორე ვერსია დაიჯერო: ჯერ ერთი, „პრორუსული“ და „პროდასავლური“ („პროამერიკული“) პროექტი პირობითია და ჩვენს გაბითურებას ემსახურება: დღეს არ არსებობს წინ-

ვინ გაუჩივებს თავს გველეხს?

რას გვირდება გიორგი გახარია?

და რუსული და ამერიკული პროექტები, რადგან, გლობალურ პოლიტიკას ცალკე აღებული რუსები ან ამერიკელები არ განსაზღვრავენ – არსებობს გლობალური პოლიტიკა (მსოფლმთავრობა) და გლობალური პროექტები. გახარია სწორედ ამ გლობალური პროექტის ნაწილია. აქედან გამომდინარე, მისი აქტიურ პოლიტიკაში დაბრუნება, საკუთარ ნება-სურვილზე არ არის დამოკიდებული: არ დაგვაინტერესებს, გახარია სახელმწიფოს უმაღლესი რანგის №1 ჩინოვიკი იყო – არა აქვს მნიშვნელობა, რეალური თუ ნომინალური, ყოველ შემთხვევაში, ხილული თუ უხილავი ძაფებით გადანასკვული გლობალურ პოლიტიკასთან!

უფრო შორს არ წავალ...

ნალურია (არსებობს „ერთიანი საქართველოსთვის“, „მთლიანი საქართველოსთვის“ და სხვ.). არც მათი საპროგრამო ლოზუნგი „არავის წინააღმდეგ“ არ იძლევა დამშვიდების საშუალებას – როცა აქტიურ პოლიტიკაში შემოდიხარ და მითუმეტეს, საკუთარ პარტიას აფუძნებ, წინააღმდეგობის გარეშე, როგორ აპირებ რეალური საქმეების კეთებას?

მითუმეტეს, ქართულ პოლიტიკურ სინამდვილეში, სადაც პოზიციაც და ოპოზიციაც ანტიქართულ თამაშს თამაშობენ?!

როგორ შეიძლება თანამშრომლობის სურვილი გამოთქვა ულტრალიბერალისტებთან და პოლიტიკურ კრიმინალებთან და იმაშიც დაარწმუნო საზოგადოება, რომ დამძიმებული პოლიტიკურ-ეკონომიკური სიტუაციის გამოსასწორებლად მოდიხარ?!

როგორ დაგიჯერო, რომ ნეოტიზმისა და კორუფციის დამარცხებას აპირებ, როცა მთავრობის მეთაურად მუშაობის პერიოდში, ამაზე კრინტივ არ დაგიძრავს, ხოლო, ახლა, კონკრეტისგან თავს იკავებ და მხოლოდ ზოგადი არაფრისმთქმელი ფრაზებით იფარგლები?!

როგორ აპირებ „სამართლიანი წესრიგის“ დამკვიდრებას ქვეყანაში, როცა სახელისუფლებო ვერტიკალი ქართულ ინტერესებს არ ემორჩილება და გარედან მიღებული დირექტივებით იკვებება?!

როგორ აპირებ სახელდახელოდ წარდგენილი გუნდით არსებით გარღვევას ქართულ პოლიტიკაში, რომელთა რიგებში ერთი ახალი, ჭეშმარიტად ქართული სახე ვერ დაგვანადე? „წარმატებული“ საჯარო მოხელე არ ნიშნავს, რომ იგი ურთულეს სახელმწიფოებრივ გამოწვევებს დაძლეოს.

ჩემზე დაუშვამყოფილ ელემენტებს განცდა დატოვა ახალი პოლიტიკური პარტიის ლიდერის ბრიჯინგმა. იმაც ზოგადი პასუხები არსებობს და ლეგიტიმურ კითხვებზე და არც ერთი ნომინალური ინიციატივა!

მას სიტყვაც არ დასცდენია ძლიერი საპრეზიდენტო მოდელის აუცილებლობაზე, რომელიც გარკვეულწილად ამაღლებს პიროვნულ პასუხისმგებლობას.

მას ორბროვანი პასუხი ჰქონდა „წამოხანჭვსთან“ დაკავშირებითაც. ნაცვლად იმისა, რომ ყურადღება გაემახვილებინა ანტიქართულ, მოლაპატურ ხელშეკრულებებზე, განაცხადა, რომ სხვა ჰესებთან მიმართებაში უფრო კაბალური ხელშეკრულებებიც არსებობს, ვიდრე „წამოხანჭვის“ შემთხვევაში(!) სამწუხაროდ, კრინტივ არ დაუძრავს. საპროტესტო გამოსვლებზე და საკუთარ პასუხისმგებლობაზე აღნიშნულ ხელშეკრულებასთან დაკავშირებით.

ერთი სიტყვით, კითხვები ბევრია, თუმცა, დარწმუნებული ვარ, პასუხები ზოგად რიტორიკას მიაჩნ არ გაცდება.

ზაურ ნაჭყავია

P.S. ბევრი გიორგი გახარიას პარტიას მომავალ არჩევნებში სერიოზულ შედეგებს „უწინასწარმეგველებს“. იმასაც ამბობენ, პოლიტიკაში ასევე ახლად შემოსულ ლევან ვასაძეს შედეგებით საგრძნობლად გადაუსწრებსო! მერე რა, ასეც რომ იყოს – საქართველოსთვის რა შეიცვლება? არც არაფერი, ისევ მოჯადოებულ წრებზე ვიგრივლებო.

გამოსატვის თავისუფლება ქართულ-ჯიბრულად...

სცნაური ხალხი ვართ ქართველები – ყველაფერი ჩვენებურად, ჯიბრულად ქართულ პონტი გვეცმის. მთელი მსოფლიო გაიძახის: არ შეიძლება სახელმწიფოს ჰყავდეს მუდმივი მტრები და მუდმივი მეგობრები, მხოლოდ ქვეყნის ინტერესებია მუდმივიო! ჩვენ კი, მუდმივად სხვა ქვეყნის სამებლადად ან ჯიბრულად ვმოქმედებთ – არ ვაანალიზებთ, რა სურს, რას მოელის (უფრო სწორად, რას გამოელის) ესა თუ ის ქვეყანა საქართველოსგან. თუ მოდურად და პროგრესულად ითვლება რამე ან ვინმე, თვალდახუჭული მივყვებით. მოდის აყოლამ მიიყვანა საქართველო ილიას უარყოფამდე და

სოციალ-დემოკრატების გაფეტიშებამდე. ილია ქაჯყაქაძე იმ დროს მოდურ, მარქსიზმის დროშით შეიარაღებულ ნიჟროდანიანზე წერდა – „მეცნიერი მარქსი და უმცირესი ჟორდანიაო“, მაგრამ ვინ დაუჯერა, ილია მოკლეს და სწორედ ეს უმეცრება აირჩიეს. მოკლედ, ცხოვრებაც ჩვენებურად გვეცმის და პოლიტიკაც! კომუნისტებიდან მოყოლებული, დისიდენტების მიერ საზოგადოებრივ ცხოვრებაში დამკვიდრებული „ადამიანის უფლებების“ გაგებაც თანდათან ისე გაუკუღმართდა, რომ დღეს სრულიად სხვა შინაარსი და დანიშნულება

შეიძინა. როგორც კომუნისტების საბრძოლო იარაღი იყო მარქსისა და ლენინის ციტატების წაღმა-უკულმა უშინაარსოდ ტრიალი და ამით ფონს გასვლა, ისე ბევრი დღევანდელი „უფლებადამცველისთვის“ ყოველ კრიტიკულ შემთხვევაში „ადამიანის უფლებებზე“ წაღმა-უკულმა აპელირება ყველა ოპონენტის განიარაღების მთავარ საშუალებად იქცა! ჩვენთვის, 70-80-იანი წლების დისიდენტებისთვის „ადამიანის უფლებების“ დაცვა წარმოადგენდა მიზანს, რომლის მისაღწევად სხვადასხვა საშუალებებს ვიყენებდით, დღევანდელი „უფლებადამცველებისთვის“ „ადამიანის უფლებები“ წარმოადგენს მხოლოდ საშუალებას იმ სასუკვარი მიზნის მისაღწევად, რასაც პოლიტიკური კარიერა ჰქვია. გადაავლე თვალი, რამდენმა ყოფილმა უფლებადამცველმა გამოიყენა ტრამპლინად „ადამიანის უფლებები“ პოლიტიკური კარიერისთვის – ასეთები ხელისუფლებაშიც და ოპოზიციაშიც იმდენია, რომ მხოლოდ მათი ვინაობის ჩამოთვლას ბევრი ფურცელი დასჭირდება. კომუნისტური კარიერის გასაკეთებლად აუცილებელი გზა იყო აქტიური კომპაგშირლობა, დღეს კი ახალგაზრდები ხედავენ, რომ პოლიტიკური კარიერისთვის ყველაზე ეფექტური გზა სწორედ „ადამიანის უფლებების“ დამცველის სტატუსია. ჰოდა, რა ენაღვლებათ: ირქმევენ უფლებადამცველებს, სამოქალაქო აქტივისტებს, მერე გამოხატვის თავისუფლების ეგიდით ერთმანეთს ეჯიბრებიან ცილისწამებაში, ლანძღვა-გინებაში, მალევე ხდებიან პოლიტიკური პარტიის ინტერესების გამხმოვანებელი „უფლებადამცველები“, ხოლო ხვალ თუ ზეგ უკვე ამ პარტიაში წამყვან ადგილს იკავებენ. დააკვირდით, დღევანდელ პარლამენტარებს შორისაც რამდენმა გაიარა ეს გზა. დღეს „გამოსატვის თავისუფ-

ლება“ ისეთ ჯადოსნურ ფრაზად იქცა, რომ ყველანაირი მოქმედების გამართლება შეიძლება. ქართველი ენ უფლებადამცველები, სახელმწიფო, კერძო თუ საზოგადოებრივ დაწესებულებებში შეჭრასაც „გამოსატვის თავისუფლებად“ ასაღებენ. პარლამენტში, ცენტრალურ საარჩევნო კომისიაში, გენერალურ პროკურატურაში ან მიზანში ამოღებულ ნებისმიერ სხვა ობიექტში შეჭრის საშუალებას არ მძღვევენ ხელისუფლების წარმომადგენლები? ეს იმას ნიშნავს, რომ ისინი არღვევენ ჩვენი გამოხატვის თავისუფლებას. არადა ყველამ იცის, რომ პარლამენტში შეჭრა ქართულ-ჯიბრულ პონტი სწორედაც რომ სახელმწიფო გადატრიალების მცდელობაა, რომელსაც შემდეგ რეველიმე ყვავილის სახელობის რეველუციად დაერქმევა (ესეც ქართულ-ჯიბრულ პონტი). მოკლედ, რამდენჯერ უნდა დაპრეზენტდეთ, რომ სწორედ კეთილშობილური იდეატიანა მოქირწყალური ჯოჯოხეთისკენ მიმავალი გზა! ნანა აბაბაძე, გელა ნიკოლაიშვილი, ტარიელ ღვინიაშვილი. საბაჟოთი პერიოდის კომუნისტური

ლარის ელვისებური გამყარებისა და ეკონომიკის გახნის ფონზე, ქვეყანა, წესით და რიგით, ფასების შემცირებას დღე-დღეზე უნდა ელოდებოდეს, სინაღვილეში კი პირიქითაა. მაისში ქვეყანაში არსებული ინფლაცია აღირიცხა. ასეთი მაღალი ინფლაციის მხოლოდ 10 წლის წინ იყო! უკვე აშკარაა, რომ ეროვნული ბანკის ხელმძღვანელობა თავს ვედარაფერს ართმევს და მისდამი უკმაყოფილება სწრაფად იზრდება. გაზაფხულის ბოლო თვეს ინფლაციის ტემპი დაჩქარდა და მაისში რეკორდულ 7.7%-იან მაჩვენებელს მიაღწია. აპრილთან შედარებით კი ინფლაციის დონემ 0.7%-ით მოიმატა. რასაკვირველია, განსაკუთრებული როლი ამ მიმართულებით ითამაშა სანკვაშა, ზეთმა, წინიბურამ, შაქარმა და სხვა იმპორტირებული საკვებმა პროდუქტმა, აგრეთვე – სატრანსპორტო მომსახურების გაძვირებამ. ეკონომისტების ნაწილი ინფლაციის მაჩვენებლის მკვეთრ ზრდას ელოდა კიდევ. „აისეტის“ კვლევის ინსტიტუტის უფროსი მკვლევარი, დანი თომასი აღნიშნავს, რომ მონეტარული პოლიტიკის გამკაცრების შედეგები ინფლაციის მაჩვენებლებში მხოლოდ საშუალოვადიან პერიოდში აისახება. „მოსალოდნელი იყო, რომ ინფლაციის მაჩვენებელი მიზნობრივზე მაღალი იქნებოდა. ფაქტორები, რომლებიც ძირითადად ინფლაციის მაღალ მაჩვენებელს, ჯერ კიდევ მოქმედებს ფასების დონეზე. გამკაცრებული მონეტარული პოლიტიკა კი დროს საჭიროებს, რომ აისახოს ფასების დონეზე“, – ამბობს მკვლევარი. კეშელავა ინფლაციის ზრდის ძირითად ფაქტორებზე საუბრობს და განსაკუთრებულ ყურადღებას ნავთობპროდუქტებზე ამახვილებს. „სანკვაშის ფასები ყველაზე მაღალი კონტრიბუციით გამოიწვევს. 2%-ზე იყო მისი წვლილი მთლიან ინფლაციაში. ეს, რა თქმა უნდა, დაკავშირებულია მსოფლიო ბაზრებზე ნავთობის ფასის მნიშვნელოვან ზრდასთან, რაც, თავის მხრივ, იმას უკავშირდება, რომ გასული წლის ანალოგიურ პერიოდში ნავთობზე ფასები ძალიან დაეცა. როდესაც სანკვაშის ამჟამინდელი ფასების დონეს ვადარებთ წინა წლის

ფასების დონეს, ვნახავთ, რომ აქ საკმაოდ მაღალი ზრდაა. გარდა ამისა, საერთო დონეში 1%-ზე მაღალი წილით გამოირჩეოდა კომუნალური ხარჯები. ეს მნიშვნელოვან როლს თამაშობს ინფლაციაში და პირდაპირ უკავშირდება კომუნალური გადასახადების გაძვირებას. მკვეთრად არის გაზრდილი საკვების ფასებიც. ძალიან ბევრი სახეობის პროდუქტი იმპორტირებულია და, რა თქმა უნდა, საქართველოში არსებულ ფასებზე საერთაშორისო ბაზრებზე არსებული ვითარება მნიშვნელოვნად აისახება. რომ შევჯამოთ, მსოფლიოში ფასების მნიშვნელოვანი ზრდა და ჯერ კიდევ დაუსრულებელი პანდემია, ინფლაციის ერთ-ერთი მთავარი განმამირობებელი ფაქტორებია. ასევე წარსულში გაცვლითი კურსის გაუფასურება, რომელსაც გარ-

კვეული პერიოდის შემდეგ აქვს ხოლმე ასახვა ფასებზე. ასევე გამყარებას რომ ვხედავთ, ეს ფასებზე მყისიერად არ აისახება“, – განაცხადა „ბიზნესპარტნიორთან“ კეშელავამ. სტატისტიკოსი ბივი მომცელიძე კი ფიქრობს, რომ ინფლაცია აძლიერებს ნეგატიურ მოლოდინს და არასტაბილურობის განცდას. ფასები თავბრუდამხვევი სისწრაფით მატულობს და არასახარბიელო ტენდენციის შეჩერება შეუძლებელია. „ფასებს უკვე ვერაფერი აჩერებს, პირიქით, ვრცელდება ინფორმაცია, რომ რიგი პროდუქტებისა კიდევ უფრო გაძვირდება! ამ დროს ლარის კურსი დაბლა ჩამოვიდა, მაგრამ ეროვნული ვალუტის მიმართ ნდობა მაინც არ არის. უკვე ცხადია, რომ მთელი წელი მაღალი ინფლაცია გვექნება. გადამწყვეტი იქნება, თუ როგორ ჩაერევა პროცესებში ეროვნული ბანკი, რომელიც ინფლაციაზე პასუხისმგებელია, მაგრამ ვშიშობ, რომ იგი სიტუაციის მართვას ვეღარ შეძლებს. ვხედავთ, რომ გამოწვევებს ვერ უშვავდება და ამ უწყების ხელმძღვანელთა პასუხისმგებლობის საკითხი უნდა დადგეს. მათი სუსტი მუშაობის გამო მივიღეთ ის, რომ ასლა ყველაზე მძიმე პერიოდი მოსახლეობისთვის, მაღალი ინფლაციის პირობებში ცხოვრება ხალხს ძალიან უჭირს“, – განაცხადა მომცელიძემ. სხვათა შორის, მაისში სურსათზე მსოფლიო ფასებმა ყველაზე სწრაფი თვიური ტემპით, 4,8%-ით მოიმატა, რაც 10-წელზე მეტია, არ მოხდარა. სურსათზე ყველაზე მაღალი გლობალური ფასები 2011 წლის სექტემბერში დაფიქსირდა. მონაცემები გაეროს სურსათისა და სოფლის მეურნეობის სააგენტომ გაავრცელა. სააგენტოს სასურსათო ინდექსი მაისში, საშუალოდ, 127,1 პუნქტს შეადგენდა, რაც აპრილის 121,3 პუნქტზე მაღალია. 2008-11 წლებში ფასების მსგავსა მატებამ 30-ზე მეტ ქვეყანაში სასურსათო ბუნტი გამოიწვია. სააგენტო „ბლუმბერგის“ შეფასებით, მაღალი ფასები ინფლაციის გაგრცელებას დააჩქარებს და ცენტრალური ბანკების დამატებით სტიმულირებას გაართულებს. **გამა დაწვინა**

მესტიას ბუნებრივი აირი და საკანალიზაციო სისტემა სჭირდება!

საქართველოს ბუნებრივი ბრინჯაოს ნაღები – ეს მესტიაა, ადგილი, სადაც წელიწადის ყველა დრო გამოიჩეულად ღამაზია. ადგილი, სადაც დრო ჩერდება და ცდილობს თითოეული წამი შეიგრძნოს, რომელსაც ქართული კულტურის საცავში ატარებს. დაბა წლებთან ერთად საქართველოს ერთ-ერთ ყველაზე მიმზიდველ და პერსპექტიულ ტურისტულ მიმართულებად ჩამოყალიბდა. ყველაფერი კი 2010 წელს დაიწყო, როდესაც ინფრასტრუქტურა განახლდა – მოწესრიგდა შიდა გზები, რეაბილიტაცია ჩაუტარდა საცხოვრებელ სახლებს, გამოიკვალა აივნები და განათდა კოშკები, მოეწყო ოლიმპიური სათხილამურო ტრასები, მაშინ მესტიის აეროპორტმა პირველი თვითმფრინავი მიიღო. „კომერსანტი“ მოგიყვებათ, რა შეიცვალა 11 წლის განმავლობაში და როგორ განვითარდა ქვეყნის უნიკალური მხარე. მესტიაში მისასვლელი გზა, ელექტროენერჯის მიწოდება,

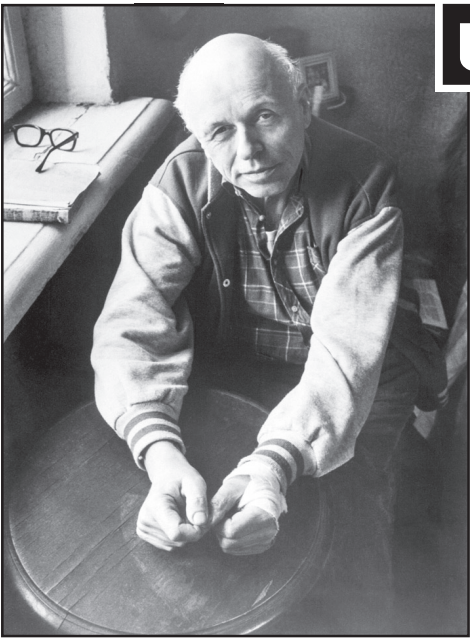
ბუნებრივი აირისა და საკანალიზაციო სისტემის არარსებობა, გასართობი ადგილების ნაკლებობა – ეს იმ პრობლემების ჩამონათვალია, რომელიც დაბაში წლებია ვერ მოგვარდა. სასტუმრო „გისტოლას“ გენერალური მენეჯერი, მაია მურაჩაშვილი დეტალურად გვიყვება დღეს მესტიაში არსებული მდგომარეობის შესახებ, იმ გამოწვევებზე, რომელთაგანაც გამკაცრებულია კერძო სექტორი დამოუკიდებლად, ადგილობრივი მთავრობის გარეშე ცდილობს. ამბობს, რომ მესტიაში კოშკების მხოლოდ ნაწილია განათებული. მისი თქმით, ის დიდი, მასიური განათება, რომლის სილა-მაზეც ყველა ტურისტს ალაფრთოვანებდა, აღარ არსებობს. „დღემდე მესტიას არ აქვს გაზი. იმის გამო, რომ ბუნებრივი აირი არ მოგვეწოდება, საკმაოდ დიდი პრობლემები იქმნება. სვანეთში რთული კლიმატური პირობებია, ამ დრომდე ოთახებში გათბობა გვაქვს ჩართული, შესაბამისად, ეს

ყველაფერი ელექტროენერჯიაზე ან სხვა ალტერნატიულ საშუალებაზე გადადის, რომელსაც სანკვაშის სჭირდება, რაც ძალიან ძვირია. გაცილებით სავალალოა მდგომარეობა ელექტროენერჯიასთან დაკავშირებით. სამწუხაროდ, ძალიან ხშირია ავარიული გათიშვები, დღეში რამდენჯერმეც კი ეს დიდ პრობლემას იწვევს – გაყინული პროდუქტი, რომელიც მაცივარში გვაქვს, ფუჭდება, სტუმრები უშუქობით უკმაყოფილოები არიან. ამის გამო კი იძულებული ვართ ვაგვით ალტერნატიული საშუალება შეგვიძინა, რაც დიდ ხარჯებთანაა დაკავშირებული. ზოგჯერ დენი ცენტრალურ გზაზეც კი ქრება. მესტიაში ამოსასვლელი, რამდენიმე ადგილი ისევე გაფუჭებულია, თუმცა სპეც – ტექნიკა ყოველთვის მობილიზებულია და ამ კუთხით შეფერხებები დიდად არ არის. რამაც დამატებით, რომელიც მესტიას ახალ სიბლს შესძენდა, გაკეთებული არ არის. ძირითადად კერძო სექტორი მუშაობს,

იმისთვის, რომ გამართული სერვისი გქონდეს, ძალიან დიდი თანხის ინვესტირება უნდა მოახდინო. გამართულად მუშაობა ოთახის თვითღირებულების იმდენად გიძვირებს, რომ იძულებული ხარ ნომრის ფასი, გაზარდო, მომატებული ფასი, ცხადია, პანდემიურ პერიოდში რთული გადასახდელია. იმის გამო, რომ გასართობი ადგილების ნაკლებობაა, ჩვენს კომპლექსში არის ბავშვთა გასართობი ცენტრი, ლაუნჯი და ღამის კლუბი. როგორც კი რეგულაციები მოიხსნება ობიექტებს გავსნით. პირველები ვიქნებით, ვინც ტურისტებს მესტიაში ღამის გაართობას შესთავაზებს“, – გვიყვება მაია მურაჩაშვილი. საუკუნოვანმა კოშკებმა 11 წლის წინ ახალი სახე შეიძინა, წლების წინ განახლებული მესტია საქართველოს ერთ-ერთი საუკეთესო ტურისტული მიმართულებად, მაგრამ იქ არსებული პრობლემები დიდ ელემენტორტს უქმნის როგორც ჩასულ ტურისტებს, ასევე ადგილობრივ მოსახლეობასაც. თუმცა, თავისი უნიკალური ლანდშაფტის გამო დაბა მიმზიდველობას არ კარგავს. **გარო აღამია**

სახაროვის ფენომენი...

როგორ უნდა უნდა საქართველოდან

ანდრეი სახაროვის ამ ინტერვიუს დასაწყისით ისეთივე ეფექტი ჰქონდა საქართველოში, როგორც რუსი მწერლის, ვიქტორ ასტაფიევის მოთხრობას „ციმორების ქვეშე საქართველოში“.

ანდრეი სახაროვს რუსულ ენაზე ვრცელი ლია წერილით („Степень объективности“) მიმართა ზვიად გამსახურდიამ, რომელმაც ოპონენტის ისტორიისა და საქართველოს საკითხის ცოდნა დაუწუნა. საქართველოს არც აფხაზეთი დაუპყრია და არც სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქის ტერიტორია. შესაბამისად, საქართველოს მცირე იმპერიად გამოცხადება, ზვიად გამსახურდიას აზრით, ან უეცრობის, ან გამიზნული პოლიტიკური განზრახვების შედეგია.

ზვიად გამსახურდიამ ასევე შეეხო ავტონომიური რესპუბლიკების და ოლქების სტატუსის მოკავშირე რესპუბლიკების სტატუსთან გათანაბრების იდეას, რომლის ინიციატორი ანდრეი სახაროვი იყო:

„არ გეჩვენებათ, რომ თქვენ, კაცი, რომელმაც თელი ცხოვრება მიუძღვნით სტალინის მხილებას, მისი მოკავშირის როლში გამოდინართ, როცა ცდილობთ დაკანონდეს სტალინისეული დანაშაულებრივი ნაციონალური პოლიტიკა. უმრავლესობა ავტონომიური წარმონაქმნებისა ხომ საბჭოთა კავშირის ხალხების წინააღმდეგ გატარებული დანაშაულებრივი პოლიტიკის შედეგია. ისინი შექმნეს იმპერიული პრინციპით „დაყავი და იბატონე“ ეროვნებათშორის მტრობის გასაღვივებლად“.

ანდრეი სახაროვის ფრაზა „საქართველო – მცირე იმპერია“ მალევე აიტაცეს როგორც საქართველოს დამოუკიდებლობის წინააღმდეგ მებრძოლმა ძალებმა მოსკოვში, ასევე სეპარატისტულად განწყობილმა მოძრაობებმა.

2013 წელს (ჟურნალი „ლოგოსი“) აკადემიკოსმა დავით მუსხელიშვილმაც განაცხადა, რომ სრული აბსურდი და საქართველოს ისტორიის უცოდინრობაზე იყო დამყარებული აკადემიკოს ანდრეი სახაროვის მიერ დაუფიქრებლად გამოთქმული კვალიფიკაცია, თითქოს საქართველო „მცირე იმპერია“.

„სამწუხაროდ, ეს აზრი დღემდე მუსიკურებს ანგაჟირებულ რუსულ მასმედიაში. არამცთუ დღევანდელი ან შუა საუკუნეების საქართველო, არამედ დავით აღმაშენებლის მიერ XI საუკუნის დასაწყისში შექმნილი ერთიანი კავკასიური სახელმწიფო „ნიკოფსისით დარუბანდამდე“ არ ყოფილა იმპერია. ეს არის უპრეცედენტო შემთხვევა

დასასრული. დასაწყისი № „სა“ № 121-122

„საქართველო – მცირე იმპერია!“

2013 წელს (ჟურნალი „ლოგოსი“) აკადემიკოსმა დავით მუსხელიშვილმა განაცხადა, რომ სრული აბსურდი და საქართველოს ისტორიის უცოდინრობაზე იყო დამყარებული აკადემიკოს ანდრეი სახაროვის მიერ დაუფიქრებლად გამოთქმული კვალიფიკაცია, თითქოს საქართველო „მცირე იმპერია“.

შუა საუკუნეების ისტორიაში, როდესაც ერთ სახელმწიფო კეთილმზობილურად და მშვიდობიანად ცხოვრობდნენ ქრისტიანული, მაჰმადიანური და წარმართი ხალხები და ტომები. დავით აღმაშენებლის მიერ შექმნილმა ერთიანმა კავკასიურმა სახელმწიფომ სამ საუკუნეზე მეტსა იარსება ისე, რომ არც ერთი აჯანყება, ეთნიკური შუღლი ან კონფლიქტი რელიგიურ ნიადაგზე არ მომხდარა“.

უხადოა თუ ნაყოფი?

მას შემდეგ ძაბირაძემ დაბეჯითებით ამტკიცებს, რომ „საქართველო – მცირე იმპერია“ არ ყოფილა სახაროვის წამოცდენა და რომ საბჭოთა კავშირიდან გასვლისთვის მებრძოლი საქართველოს ამგვარი დეფინიცია სრულად შეესაბამებოდა რუსი საბჭოთა დისიდენტების უმრავლესობის მსოფლმხედველობას:

„პერსონის ბანაკი ყოფილი დროს, როცა რუს დისიდენტებთან ვსაუბრობდი, აღმოვაჩინე, რომ ისინი საბჭოთა კავშირს განიხილავდნენ როგორც ერთიან ქვეყანას. მათ აწუხებდათ ადამიანის უფლებები, დემოკრატიკა, კანონის უზენაესობა, მაგრამ არა საბჭოთა კავშირის დაშლა. სოლჟენიცინი, რომელიც გულაგებიდან იცნობდა განსხვავებულად მოაზროვნე ბალტიისპირელებსა და უკრაინელებს, ლაპარაკობდა ამაზე, სახაროვი – არა. საბჭოთა კავშირის დაშლის შესაძლებლობაზე საუბრის დროს რუს დისიდენტებს ვუთხარი, რომ ამ ქრილში ჩვენთვის სახაროვი და გორბაჩოვი ერთი და იგივეა-მეთქი. ძალიან ეწყინათ, მაგრამ ეს ასე იყო. ამას რისთვის ვყვევებ? სახაროვის ეს ფრაზა არ ყოფილა მოულოდნელი. შეცდომით კი არ წამოსცადა, ასე ფიქრობდა. სსრკ-ს ერთიან ქვეყნად განიხილავდა. ამიტომ მისდამი ორგვარი დამოკიდე-

ბულება მაქვს: ერთი, რომ სახაროვს აქვს უზარმაზარი წვლილი შეტანილი დისიდენტურ მოძრაობაში, რომ მისმა ჩართვამ გამოიწვია დასავლეთის სრული მობილიზაცია და მხარდაჭერა ანტისაბჭოთა მოძრაობებისადმი საბჭოთა კავშირში... და მეორე, რომ სახაროვი არ იყო საბჭოთა კავშირის დაშლის მომხრე, რომ ერთ ქვეყნად მოიაზრებდა მთელ საბჭოთა კავშირს“.

დავით ბერძენიშვილის თქმითაც, მიუხედავად მასშტაბისა და უზარმაზარი დამსახურებისა, ანდრეი სახაროვი ცდებოდა მაშინაც, როცა საბჭოთა კავშირის მომავალზე მსჯელობდა, და მაშინაც, როცა საქართველოს მცირე იმპერიას უწოდებდა.

„საბჭოთა კავშირიდან ამერიკის შეერთებული შტატების რუსული ვერსიის გაკეთება დააპირა და თქვა, განახლებულ საბჭოთა კავშირში 50 სუბიექტი უნდა იყოს ყველა თანაბარი სტატუსით, ანუ აკეთებდა შტატებს, რომლის სუბიექტებად სახავდა როგორც მოკავშირე, ასევე ავტონომიურ რესპუბლიკებს, ოლქებს და „ოკრუგებსაც“ კი... განაცხადა, რომ ეს ძალიან ხელოვნური და გაუგებარი იყო. აშშ სულ სხვა პრინციპებით, სხვა ისტორიულ გარემოში შექმნილი სახელმწიფოა და მისი შედარება იმპერიაში იძულებით შეეყვანო სახელმწიფოებრიობის ტრადიციის მქონე ხალხებთან არ შეიძლებოდა. აშკარა იყო, რომ იმპერიიდან დემოკრატიული ფედერაციული შტატების გაკეთება არ გამოვიდოდა“, – უთხრა „რადიო

თავისუფლებას“ დავით ბერძენიშვილმა, რომლის თქმითაც, ასევე შეცდომა იყო საქართველოს „მცირე იმპერია“ გამოცხადება.

9 პირი და სახაროვი

„ოზონი“-ში იმ ცნობილ ინტერვიუში, საუბრის ბოლოს, ჟურნალისტი 9 აპრილის მოვლენების გამო-საძიებლად შექმნილი კომისიის შესახებაც ეკითხება სახაროვს, უფრო ზუსტად, ეკითხება, თუ რატომ თქვა უარი კომისიის წევრობაზე.

„რთული, არაერთგვაროვანი ურთიერთობა მქონდა საქართველოს არაფორმალური მოძრაობის ლიდერებთან, რაც კომისიის მუშაობის პროცესში რთულ მდგომარეობაში ჩამაგდებდა“, – ასეთი იყო ანდრეი სახაროვის პასუხი, რომელმაც ასევე დიდი უკმაყოფილება გამოიხატა მაშინდელ საქართველოში.

„ცხრა აპრილის ამბების გამოშვებულ კომისიაში შესვლაზე უარი მხოლოდ ჩვენი არაფორმალური მოძრაობის ლიდერებთან დამოკიდებულების გამო არ გითქვამდა. საქმე ისაა, რომ „სლოტინი, ნეოდანზანინე ოტონოშენი“ თქვენ უკვე მთელ საქართველოსთან გაქვთ და, პირველ რიგში, 9 აპრილს დაღუპულთა სახელებთან... თქვენ იცით, რომ ისინი მტრები იყვნენ თქვენი იმპერიისა და მტრები არიან სხვების, ვინც ცოცხალი გადარჩა“, – ეკითხულობთ გურამ პეტრიაშვილის „უსიამოვნო ღია წერილი“, რომლის ადრესატი აკადემიკოსი ანდრეი სახაროვიცაა.

ქართველ არაფორმალურებთან (ძირითადად ზვიად გამსახურდიასთან) მართლაც, რთული, არაერთგვაროვანი ურთიერთობა ჰქონდა, თუმცა, როგორც ვახტანგ ძაბირაძე ამბობს, ეს არ იყო კომისიის მუშაობაში მოწინააღმდეგე უარის თქმის მთავარი მიზეზი.

„9 აპრილის სისასტიკესაც გულწრფელად გმობდა, ოღონდ გმობდა როგორც დემოკრატიის წინააღმდეგ ძალის უკანონო გამოყენებას, რაც, ცხადია, არ ნიშნავდა იმას, რომ აქციის მონაწილეთა მოთხოვნები იზიარებდა. როცა სახაროვი 9 აპრილის ტრაგედიას უწოდებს დანაშაულსა და ტრაგედიას, ის მართალია თავის თავთან, რადგან მიანიჭა ეს ქვეყანაში დატრიალებულ უბედურებად და არა საქართველოს დასჯად... ქართველ დისიდენტებთან ურთიერ-

გურამ პეტრიაშვილი, „უსიამოვნო ღია წერილის“ ავტორი

თობა ფორმალური მიზეზია, მას ერჩივნა გასცლოდა ამ საკითხს“.

ამგვარი დამოკიდებულების მიუხედავად, დავით ბერძენიშვილი ფიქრობს, რომ 9 აპრილთან დაკავშირებით ანდრეი სახაროვს საყვედური არ ეთქმის:

„კომისიის შექმნამდე სახაროვი ძალიან მკაფიო და ძალიან მკვეთრად დაუპირისპირდა საბჭოთა ხელისუფლებას, დაიცვა საქართველო და ქართველი ხალხი. ამ თვალსაზრისით სახაროვს არათუ საყვედური არ ეთქმის, არამედ პირიქით, რადგან სწორედ სახაროვი იყო 9 აპრილის პროცესების მსოფლიოში გატანის ავანგარდში“.

თუმცა საქართველოში ანდრეი სახაროვის იმიჯს დიდწილად მაინც ის ერთი, დამაზიანებელი და არაზუსტი ფრაზა – „საქართველო – მცირე იმპერია“ – განსაზღვრავს.

ანდრეი სახაროვი ვერ მოესწრო საბჭოთა კავშირის დაშლას (გარდაიცვალა 1989 წლის 14 დეკემბერს), რისი მომხრეც ის არასოდეს ყოფილა, თუმცა უკანასკნელი 30 წლის განმავლობაში იმდენად შეიცვალა მისდამი დამოკიდებულება რუსეთში, რომ ამ „ცოდვასაც“ კი მას ჰკიდებენ.

ჯიფიერი რეხვიაშვილი, რადიო თავისუფლების ჟურნალისტი.

პოლიტოლოგია არტომ შრაიბანაე ბელარუსი დატოვა

მას შემდეგ, რაც NEXTA-ს ყოფილმა რედაქტორმა, რომან პროტასევიჩმა ბელარუსის სახელმწიფო ტელევიზიასთან საუბრისას პოლიტოლოგი არტომ შრაიბანაე ასხენა, ამ უკანასკნელმა ქვეყანა დატოვა.

პოლიტოლოგის თქმით, ინტერვიუში მისი სახელის ხსენების შემდეგ, „თვალთვალის მსგავსი რამ“ შენიშნა. მისივე განცხადებით, აცნობეს, რომ მის წინააღმდეგ სისხლის სამართლის საქმის დაწესება იგეგმება.

„რომანმა ამ პროცესებში ჩემი მონაწილეობა გადაჭარბებულად შეაფასა. დიას, 2020 წლის შემოდგომაზე განვერიანებული ვიყავი ჩათში, რომელიც, თავდაპირველად, ბლოგერების რიგითი

ენ. ინტერნეტ-შეკრება იყო, მაგრამ მიმდინარე პროტესტის ფონზე, ეს დისკუსიების მთავარ თემად იქცა“, – ამბობს პოლიტოლოგი. შრაიბანაის თქმით, თავისი სახელისა და გვარის ინტერვიუში მოხმენა მისთვის „არასასიამოვნო რისკის ზონაში“ გადასვლაა“. მედიის ინფორმაციით, პოლიტოლოგი უკრაინაშია გაქცეული.

3 მაისს ბელარუსის სახელმწიფო ტელეარხმა OHT-მ ეთერში გაუშვა ინტერვიუ, სადაც ოპოზიციური NEXTA-ს ყოფილი მთავარი რედაქტორი არტომ შრაიბანაე „დაიარსებას“ მისივე განცხადებით, საიდუმლო ჩათში შეიკრიბნენ ადამიანები, რომლებიც, სავარაუდოდ, კოორდინაციას უწევდნენ საპროტესტო აქციებს ქვეყანაში. ჩატი მონაწილეებს შორის კი, შრაიბანაიც დაასახელა.

ბენიამინო ჯილი - „მერიკო პარუსოს მეგობარი“

XX საუკუნის ორმოცდაათიანი წლების ბოლოს კინოთეატრებში გამოჩნდა მუსიკალური ფილმები: „ავემარია“, „დედის სიმღერა“, „არ დამივიწყო“, „მხოლოდ შენ ერთს“, „გულგატეხილი სიყვარული“ იტალიელი ლირიული ტენორის ბენიამინო ჯილის მონაწილეობით. საბჭოური რეჟიმის პირობებში, ეს ჩვენთვის მართლაც სინათლის შუქი იყო გვირაბის ბოლოს. მიუხედავად იმისა, რომ ფილმები მხატვრული ღირებულების თვალსაზრისით მაინც და მაინც გამორჩეული არ ყოფილა, მუსიკალურად გარკვეულ ყურადღებას იმსახურებდა.

უნდა ვაღიარო, რომ პირველი შთაბეჭდილება განსაკუთრებული არ ყოფილა. ჯილის სიმღერა გამოირჩეოდა მორე, ნარნარი, უემციო შესრულებით, რომელიც მხოლოდ ლეგატოზე იყო დამყარებული და ერთფეროვნად მოჩანდა. მე საოპერო მომღერალში მხიბლავდა ხმის მოცულობა, მისი ხარისხი, შინაგანი ემოცია, ექსპრესია და დრამატიზმი.

სწორედ ეს დამაკლდა ჯილის შესრულებაში, თუმცა ხმის ტემბრი უდაოდ ლამაზი ჰქონდა. განსაკუთრებით შთაბეჭქდავად ჟღერდა მაღალი ნოტები. მის ხმაში შერწყმული იყო მომავალდობელი სირბილე, არაჩვეულებრივი სისუფთავე (იტალიელი კრიტიკოსის როდოლფო ჩელეტის თქმით: „მოქიქული“ ნაზი, ნათელი, სხივოსანი და შთაბეჭქდავად გამჭვირ ხმა). აშკარად იგრძნობოდა, რომ საქმე გვქონდა ფილიგრანული სასიმღერო კლასისა და მანერის „ბელ კანტოს“ წარმომადგენელთან.

ჯილი 1890 წლის 20 მარტს იტალიის მაჩერატას პროვინციის ქალაქ რეკანავტოში, ტაძრის მნათეს – დომინიკო ჯილის და სკოლის პედაგოგის ქალიშვილის, ესტერის ოჯახში დაიბადა. მას ჯერ კიდევ სულ პატარას, აღმოჩნდა ხმა და უკვე 7 წლისა, საეკლესიო გუნდში მამამისთან იწყებდა სიმღერას. ოჯახის ეკონომიკური მდგომარეობის გამო, ჯერ კიდევ პატარა ბავშვი, პარალელურად ქვის მთელეთა სპეციალურ კომპანიაში მუშაობდა. 10 წლის ასაკში მკერავის მონაფეა, ხოლო ორი წლის შემდეგ აფთიაქარის დამხმარე, სადაც 1907 წლამდე მუშაობდა. თავისუფალ დროს ჯილი საქსოფონზე უკრავდა საქალაქო ორკესტრში.

15 წლის ასაკში იგი პირველად გამოდის სცენაზე გოგონას როლში ქალაქ მაჩერატის თეატრ „ლაურო როსიში“, ალესანდრო ბილის ოპერეტაში „ანჟელიკას გაქცევა“.

1907 წელს ჩადის რომში და ქალბატონ სპანოკისთან დგება მოსამსახურედ. მისი, კატერვოს დახმარებით ბენიამინო სიმღერის პირველ გაკვეთილებს იღებს პიეტრო დი სტეფანისთან, ხოლო ერთი წლის შემდეგ მეცადინეობს ანუ ბონუჩისთან... ამას მოჰყვა სამხედრო სამსახური 82-ე ფეხოსანთა პოლკში, შემდეგ კი ტელეფონისტად მუშაობა სამხედრო მეთაურთა სამსახურში. თუმცა, სასიმღერო მონაცემები მას აიძულებს, ამ საქმეზე სერიოზულად იფიქროს.

21 წლის ჯილი ხმის დასაყენებლად ინტენსიურ მეცადინეობას იწყებს პროფესორ მარტინისთან. ამის გამო ანუ ბონუჩი სასამართლოში უჩივის და განაჩენის საფუძველზე ყოფილი პედაგოგისთვის მას 2500 ლირის გადახდა უწევს. ბენიამინო სწავლასთან ერთად მუშაობას აგრძელებს იტალიის კულტურის სამინისტროსთან არსებულ ფოტოარქივში. სწორედ ამ პერიოდში გაიცნო მან ცნობილი მაკლურის ქალიშვილი კონსტანცა ჩერინი.

1912 წელს, როგორც გამონაკლისი, რომის სანტა ჩეჩილიას აკადემიაში ჯილის სტიპენდიას უნიშნავენ. სწავლის პარალელურად იგი კერძო კონცერტებში მონაწილეობს მინო როზას ფსევდონიმით. 2 წლის შემდეგ იგი აკადემიას ამთავრებს და პარმაში 32 კონკურსანტ ტენორს შორის პირველ ადგილს იკავებს, ამავე წლის 15 ოქტომბერს ქალაქ როვიგოს თეატრ „სონიალეში“ მღერის ენკოს პარტიას პონკიგოს ოპერა „ჯოკონდაში“. გენუის „კარლო ფელიჩეს“ თეატრში ცნობილი როზინა სტოროკოსთან ერთად სეზონს ხსნის მასნეს ოპერით „მანონი“, სადაც დე გრიეს მთავარ პარტიას ასრულებს.

1915 წელს, როგორც უკვე შემდგარი მომღერალი, პალერმოს „მასომოს“ თეატრი ჯილისთან კონტრაქტს აფორმებს, პუჩინის ოპერა „ტოსკაში“ კავარადოსის როლის შესასრულებლად. ამავე წელს იგი კონსტანცა ჩერინზე ქორწინდება. სულ მალე მომღერალი ნეაპოლის თეატრ „სან კარლოში“ მასკანის „სოფლის პატიოსნებაში“ ტურიდუს პარტიაში გამოდის.

1916 წელს ბენიამინოს პირველი ქალიშვილი ესტერი (რინა) შეეძინა. ამ დროსვე შედგა მისი დებიუტი რომის „კოსტანცას“ თეატრში ფაუსტის როლში ბოიტოს ოპერა „მეფისტოფელში“. უკვე ერთი წლის შემდეგ, მომღერლის საზღვარგარეთული ტურნე იწყება, წარმატებით გამოდის მადრიდში, ბარსელონასა და ბუენოს-აირესში. 1918 წელს არტურო ტიკანინის მუსიკალური ხელმძღვანელობით მისი დებიუტი შედგა მილანის „ლა სკალას“ სცენაზე ოპერა „მეფისტოფელში“.

მიუხედავად ლამაზი და სასიამოვნო ხმისა, ჯილის გარეგნობა მაინც და მაინც ხელს არ უწყობდა. სამსახიობო მონაცემებიც საგრძნობლად ჩამორჩებოდა ვოკალურს. იგი თავისი გარეგნობის გამო ჯაკომო პუჩინმაც დაინუნა რუჯეროს როლისათვის თავის ოპერა „მერცხალში“. მის ნაცვლად კომპოზიტორმა ტიტო სკაპამ ამტკიცა... „მეტად ჩამრგვალებული გახლდით რომანტიკული შეყვარებულის განსახიერებისათვის... მე მსახიობად არ ვიყავი დაბადებული. ჩემი კარიერის დასაწყისში, მაშინ, როდესაც ჯერ კიდევ პირველ ნაბიჯებს ვდგამდი, ვცდილობდი ცოტათი მაინც მეთამაშა, მაგრამ ყოველთვის შეცდომებს ვუშვებდი. კრიტიკოსები სიტლანქისთვის მკიცხავდნენ, სცენაზე მართლაც ტლანქად გამოვიყურებოდი. ეს პრობლემა ყოველთვის იდგა ჩემ წინაშე და სწინლად მტანჯავდა“ – აღნიშნავს ჯილი. ხელოვნური გრიმის დახმარებითაც კი, სცენაზე ტენორი ვერ თავისუფლდებოდა ნაცნობი ერთფეროვნებისა და სქემატურობისაგან. მისი მიმიკაც რალაც პირობითი და ნაკლებ გამოხატვული მოჩანდა, თუმცა ჯილის სიმღერის მშვენიერება იმდენად ძლიერი იყო, რომ პირველი ფრაზეზებიდანვე იპყრობდა მსმენელს. განსაკუთრებით უნდა აღინიშნოს მის მიერ შესრულებული ნეაპოლიტანური სიმღერები.

ერთხელ, ნეაპოლში გასტროლების დროს, ქუჩაში მიმავალმა ჯილიმ, ორი ნეაპოლელის საუბარს მოჰკრა შემთხვევით ყური:

– ამბობენ, რომ ის ახალი ტენორი ჯილი ცუდად არ უნდა მღეროდეს.

– მერე რა, რომ ცუდად არ მღერის! სულ ერთია, ჩვენი დონ ენრიკო ფესსაცმლის ლანჩადაც არ ღირს!

ასე დაიბადა შედარება, რომელიც მრავალი წლის შემდეგ ნიუ-იორკში ყოფნის დროს, სულ თან სდევდა და სტანჯავდა მომღერალს, რაც ჯილის თავისებურ სიამოვნებას ანიჭებდა და ეამაყებოდა, რადგან მას „ოქროსხმიან ჯადოქარს“, „ოქროს ყელს“ ადარებდნენ. „მე კარუზოს ვერასოდეს შევედრები, თუმცა სიმღერას მაინც თავს არ დავანებებ“, – ამბობდა იგი.

1920-იან წლებში, სამხრეთ ამერიკაში გასტროლების შემდეგ, ლეგენდარული ენრიკო კარუზოს სცენიდან წასვლიდან რამოდენიმე კვირით ადრე, „მეტროპოლიტენ-ოპერაში“ შედგა ბენიამინოს დებიუტი ბოიტოს ოპერა „მეფისტოფელში“. ამას მოჰყვა რუდოლფი და კავარადოსი „ბოჰემიას“ და „ტოსკაში“, ტურიდუ „სოფლის პატიოსნებაში“, ავიტო „სამი მთის სიყვარულში“, ადრე შენიე ამავე სახელწოდების ოპერაში. 1921 წელს, კარუზოს გარდაცვალების შემდეგ „მეტროპოლიტენ-ოპერის“ სეზონს 12 წლის მანძილზე უკვე ჯილი ხსნიდა, რითაც ჩამოყალიბდა მის „კარუზო! ეს სახელი უკვე მალიზიანებდა, მიუხედავად მისდამი ჩემი ღრმა პატივისცემისა. კრიტიკოსებს, ბოლოს და ბოლოს, მინდოდა, ხელი აეღოთ გადაჭარბებული, ხატოვანი, თუმცა სასიამოვნო შედარებებისგან. კარუზოს ჩრდილში მოქცევის არავითარი სურვილი არ მქონდა და არც მის მეტოქედ ან მიმდევრად გახდომა მიფიქრია. მსურდა, საკუთარი მე შემენარჩუნებინა და ხალხსაც ისეთი მიველე, როგორც სინამდვილეში ვიყავი და არა ის მეტიჩარა, რომელიც კარუზოს სახელს ემოტივნება. კარუზოს მეგვიდრედ ვინმეს დასახელება, მკრეხელობად მიმაჩნია. ეს, ნიშნავს ამ ადამიანის ხსოვნის შეხლავას, ვისაც თავყვანს სცემს მთელი იტალია და მსოფლიო...“ – წერს თავის წიგნში ბენიამინო ჯილი.

თანდათან იგი ნიუ-იორკელების ყურადღებას იპყრობს და მათი საყვარელი მომღერალი ხდება. ამის დასადასტურებლად მას ქალაქის პოლიციის საპატიო ოფიცრის ნოდებაც კი მიანიჭეს. გამოდის ამერიკის ქალაქებში, სამხრეთ ამერიკისა და ევროპის ქვეყნებში. ხშირად ჩა-

დის იტალიაში და მღერის როგორც საოპერო თეატრებში, ასევე საკონცერტო ესტრადებზე. 1924 წელს მღერის ბერლინის სახელმწიფო ოპერის თეატრში, ხოლო რადიოს მეშვეობით ამერიკის მოსახლეობისთვის გამართულ საშობაო კონცერტზე ცოცხალი შესრულებით გამოდის. ჩადის ჰავანაში და კუბის პრეზიდენტის ქალიშვილის ქორწილზე მღერის. 1929 წელს პირველად გამოდის ვენის ოპერის თეატრში და იტალიაში „არენა დი ვერონაზე“.

1932 წელს ამერიკის შვერტულ შტატებში „დიდი კრიზისის“ დროს, თეატრის დახმარების მიზნით, „მეტროპოლიტენ-ოპერის“ ხელმძღვანელობის მიერ, ხელფასის 25%-ით შემცირების შეთავაზებაზე ჯილი კატეგორიულ უარს აცხადებს და თეატრთან კონტრაქტს აუქმებს, რომლის მთლიანი წლიური თანხა 300 ათას დოლარს შეადგენდა. XX საუკუნის დასაწყისში, ანალოგიური მდგომარეობის დროს, გენიალურმა ენრიკო კარუზომ კი პირიქით, უდიდესი დახმარება გაუწია თეატრს და თანხმობა განაცხადა ხელფასის შემცირებაზე. თუმცა, ჯილი სხვანაირად მოიქცა. „ვერ ვიტყვი, რომ ოდესმე გულგრილი ვიყავი ფულისადმი. შესაძლოა, იმიტომ რომ ლატაკად დაბადებული ფულს ყოველთვის დიდ მნიშვნელობას ვანიჭებდი... მაშინ ბევრი კიცხავდა ჩემ საქციელს. კრიტიკოსები მართალი იყვნენ. მე შეუგნებლად და არაეთიკურად მოვიქციე. ახლა უნდა ვაღიარო: ჩემი საქციელი ყოველგვარ გამართლებას იყო მოკლებული!“ – აცხადებს ტენორი.

იტალიაში ჩასვლისთანავე ჯილი ხელშეკრულებას აფორმებს მუსოლინის მთავრობასთან, სამთავრობო სპექტაკლებსა თუ კონცერტებში მონაწილეობის ვალდებულებაზე. იმ დროს, როცა ლეგენდარული ბარიტონი – ტიტატო მარკო, როგორც ცნობილი ანტიფაშისტის, მუსოლინის სისხლიანი რეჟიმისგან სიკვდილს სრულიად შემთხვევით გადაურჩა. ჯილის კარგი ურთიერთობა ჰქონდა იტალიის მთავრობასთანაც, ხშირად ჩადიოდა გერმანიაში სახელობა ლონისძიებებში სამღერლად. სწორედ ამ პერიოდში მოხდა მომღერლის კინოფილმებში გადაღებაც.

1936 წელს ბენიამინოს ქალიშვილი რინა, როგორც მომღერალი, რომში საქველმოქმედო კონცერტში მონაწილეობს. ამ პერიოდშივე, სცენაზე მოღვაწეობის 25 წელთან დაკავშირებით ჯილი ქალაქ როვიგოში ედგარის პარტიას მღერის დონიცეტის ოპერა „ლუჩია დი ლამერმურში“. მეტად საინტერესოა, ედგარის ბოლო, მართლაც შესანიშნავი არიის შექმნის ისტორია: მკობრებზე ბანქოს თამაშის დროს გაეტანო დონიცეტი მაგიდიდან მოულოდნელად წამოვარდნილა, შთაგონებით აღვსილი გვერდით ოთახში გასულა, გონებაში ჩასახული მელოდია ისე უნიშნავს, უკან დაბრუნებულია და ბანქოს თამაშში ჩაუვარდნილია.

ომის დამთავრების შემდეგ, როდესაც ფაშისტური რეჟიმისგან განთავისუფლდა ქვეყანა, იტალიელი პატრიოტებისთვის ჯილი მიუღებელ პიროვნებად იქნა მიჩნეული. „შემფრთხვებულმა შევიტყვე, რომ თურმე მოლაღატე ყოფილხარ – გერმანულ ელემენტის ვმღერებდი. ამაში ბრალს მდებენ არა მარტო მოკავშირეები, არამედ იტალიელებიც. გააფთრებულმა ბრბომ რომში ჩემ სახლს ალყა შემოარტყა. რამდენიმე თვე გარეთ გასვლას ვერ ვებედავდი. ერთხელ, ჩემთან რომელიღაც ინგლისელი ოფიცერი მოვიდა, რათა გაერევა, რაში იყო საქმე. მე მას ვუპასუხე – რასაკვირველია, ვმღერი გერმანელებისთვის, ისე, როგორც ვმღერი ყველასთვის, მათ შორის ინგლისელებისთვის და ამერიკელებისთვის. მე ნებისმიერი ხელისუფლების შემთხვევაში ვიმღერებდი. არ მესმის, რა შუაშია აქ ლალატი? ოფიცერმა ჩაიცინა და წავიდა“, – წერს ჯილი. ეს ინციდენტიც ამით ამოიწურა.

1946 წელს 56 წლის ტენორმა რომის ოპერაში პოლიონის პარტია იმღერა ბელინის „ნორმაში“. ამავე დროს ლონდონელი მაცურებელი მას „ბოჰემიაში“ უსმენს, სადაც მიმის პარტიას მომღერლის ქალიშვილი რინა ასრულებდა.

ინგლისში ჯილის კონცერტის შემდეგ „მანჩესტერ გარდიანი“ ასე წერდა: „მომღერალმა თავისი ნაზი, მუსიკალური ფრაზებით „ალბერტ-ჰოლი“ კამერული მუსიკის სალონად აქცია. მისი ხმა წყნარი, მთვარიანი ღამისთვისაა შექმნილი“.

1951 წელს მომღერლის გასტროლები მოეწყო სამხრეთ ამერიკაში, კანადაში, სამხრეთ აფრიკაში, ახალ ზელანდიაში, იაპონიასა და სკანდინავიის ქვეყნებში. მისი ბოლო საოპერო გამოსვლა შედგა რეკანავტოში 1954 წელს ლეონოვალოს „ჯამბაზეში“ კანის როლში. ამის შემდეგ გამოსათხოვარ კონცერტებს მართავს მსოფლიოს მასშტაბით. გარდაიცვალა 1957 წელს რომში.

ერთობ მრავალფეროვანია მომღერლის რეპერტუარი – 60 ოპერა, კანტატა და ორატორია. სცენაზე 41 წელი მღეროდა, იგი „ბელ კანტოს“ ტრადიციების ერთგულ დამცველად ითვლება. მომხრე იყო ლამაზი ბგერების, ლამაზი სიმღერის, ფლობდა შთაბეჭქდა ტექნიკას, თავისი „ჰაეროვანი“ და მომფერებელი პანონია და მეცა ვოჩეთი. ფორტეს დროს იყო ზუსტი და ერთგვაროვანი.

ჯილის სახელი მყარად და მუსიკის მსოფლიოს მსიკაპალური კულტურის ისტორიაში.

გელა ქოქიაშვილი,
ვოკალისტა კონკურსების
ლაურეატი, ქართული
კულტურის ამაღლარი,
ვანო სარაჯიშვილის ფონდის
ვიცე-პრეზიდენტი,
საღნაღის საპატიო მოქალაქე.

რაგბი ჩვენი თაგაშია!

მიზანი - გააქვირვალობა

იოსებ ტყემალაძე საქართველოს კულტურის, სპორტისა და ახალგაზრდობის მინისტრს თამაშობს...

ში გასატარებელი რეფორმების შესახებ ესაუბრა.

სრკ-ის თავკაცის განცხადებით, მალე რაგბის კავშირის გამგეობა უფრო მეტად გამჭვირვალე წესებით არჩეული ნევრებით დაკომპლექტდება.

სოსო ტყემალაძე გამოეხმაურა აგრეთვე თეა წულუკიანის ინიციატივას იმასთან დაკავშირებით, რომ სპორტულ ორგანიზაციებში ამოქმედდეს ანტიკორუფციული მექანიზმები...

ვირვალე და მიზნობრივი იყოს. მანვე აღნიშნა, რომ კავშირი დანერგავს აღნიშნულ მექანიზმებს, მათ შორის შესაბამისი დათქმები აისახება ორგანიზაციის დებულებაშიც...

შეხვედრაზე აღინიშნა, რომ საქართველოს ეროვნული ნაკრები ერთ თვეში სამხრეთ აფრიკას ესტუმრება და მსოფლიოს მოქმედ ჩემპიონებთან 2 და 9 ივლისს ორ ტესტ-მატჩს გამართავს.

სუთი რგოლი

მარჯვენა, რა გასვია და...

მართალია, ტოკიოს ოლიმპიადის გამართვა იაპონიის მოსახლეობისა და სამედიცინო წრეების პროტესტის გამო, რაც კოვიდპანდემიითაა გამოწვეული...

სტუმრებსა და ჟურნალისტებს კი „ჯვაროსანთა“ დელეგაციის სააღმშრებელი და სპორტული საომოსი წარუდგინეს...

საილუსტრაციოდ საქართველოს ეროვნული ოლიმპიური კომიტეტის აღმასკომის მორიგი სხდომის დასაწყისი გამოდგება...

ნის შტრიხების ერთგვარ ნაზავს წარმოადგენს. დავძენთ, რომ ორიგინალური ესკიზები ცნობილმა მხატვარ-დიზაინერმა სიმონ მაჩაბელმა შექმნა.

წყალსუთი

ასე იყო, ასე არის...

მამბობთ თბილისის „დინამოს“, ვგულისხმობთ ქართულ წყალსუთს. გამონაკლისს არც წლევედელი ეროვნული ჩემპიონატი წარმოადგენდა...

ელაჩა, ადგილშვილი, სარიჩი, რურუა, ახვლედიანი, ვასიჩი, ვაპენსკი, გვეტაძე.

ამასობაში ბელგრადის აუზში ჩემპიონთა ლიგის დასკვნითი რაუნდი გათამაშდა, რომელმაც პანდემიის გამო საკმაოდ დაღდაპული სეზონის ყველაზე პრესტიჟული ევროპული საკლუბო ტურნირის ტრიუმფატორი გამოავლინა.

გაუნყებთ გადამწყვეტი სატიტულო შეხვედრების შედეგებს. ნახევარფინალი: „პრო რეკო“ (იტალია) - „ბარსელონეტა“ (ესპანეთი) 12:10, „ფერენცვაროში“ (უნგრეთი) - „ბრემია“ (იტალია) 14:12.

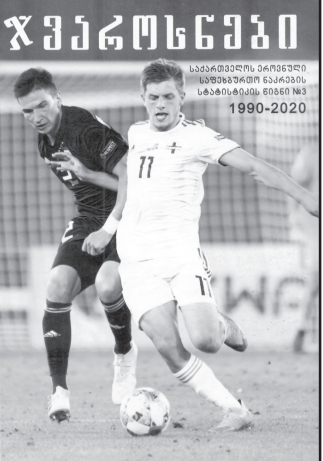
ფინალი: „პრო რეკო“ - „ფერენცვაროში“ 9:6 (პირველი ტაიმი - 5:5).

გამოცა

ფრიდონის საღარი...

დღეს მკითხველის სამსჯავროზე გამოგვაქვს საქართველოს ეროვნული საფეხბურთო ნაკრების სტატისტიკის შესახებ წიგნი - „ჯვაროსნები“, რომელიც 1990-2000 წლებში გამართული შეხვედრების მონაცემებითაა გამდიდრებული და, ვიმედოვნებთ, საკმაოდ შეზღუდული - 1000-ეგზემპლარიაინი ტირაჟის მიუხედავად, ჩვენი გუნდის გულშემატკივართა გზამკვლევადა იქცევა ისევე, როგორც პირველი და მეორე გამოცემები.

შპს „საარის“ პოლიგრაფიულ ცენტრში უმაღლეს ტექნიკურ დონეზე დაბეჭდილი აღნიშნული კრებულის დაკაბადონება და დიზაინი ირმა ჯიშკარიანს ეკუთვნის, ხოლო ილუსტრაციების ავტორი დიდოსტატი ფოტოსხელოვანი ბადრი კეთილაძე გახლავთ, რაც უკვე ნიშნავს იმას, რომ ქომავს სამაგიდო ნამუშავევით ტკბობა ელის.

გორიცაა ჩვენი ძვირფასი კოლეგა და მეგობარი ფრიდონ კერვალიშვილი. სპორტის მოყვარულები კარგად იცნობენ ამ „მსუყე“ თანამოკალმის ნაღვანს, შარავანდედად პროფესიონალიზმი რომ ადგას, მაგრამ, ხომ იცით, მოწოდებად ქვეული მორიგი კეთილი საქმის შეფასება კიდევ უფრო მოითხოვს ანონილ სიტყვას, შემოქმედეს სტიმული რომ არ მოაკლდეს და ახალ-ახალი ძარღვიანი სტრიქონებით გაგვასაროს.

რამდენად გავართვით თავი დასახლებულ მისიას, მომავალში გამოჩნდება, ჩვენი რეცენზია კი გვსურს რუდუნებით აკინძული ნაფიქრალის სარჩევის მოშველიებით დავასრულოთ, რაც, ვიმედოვნებთ, ნათელ წარმოდგენას შეეიქმნით, რაოდენ ტიტანური შრომაა ჩადებული თითოეული ქვეთავის შექმნაში: იბბლიანები და უიბლოები, დოსიე, ყველა მატჩის ოქმი, ფეხბურთელები ანბანური თანმიმდევრობით ჩატარებული თამაშების და გატანილი გოლების რაოდენობის კლების მიხედვით, კაპიტნები, მეკარეები, მწვრთნელები, მეტოქეები, გუნდის მატჩები წლების შესაბამისად... დავგეთანხმებით, შემოთავაზებული საჩუქარი ერთი ამოსუნთქვით გადასანსვლას ექვემდებარება...

ლეგიონერი

ზაგოთ და ზაგოთ...

„ტენერიფი“ ლიგა ენდესას ნახევარფინალშია, მისი ქართველი ლიდერი, „მოვისტარის“ MVP გიორგი შერმადინი კი კვლავც შეუდარებელია.

კუნძულელებმა უპრობლემოდ გადალახეს პლეი-ოფის სერია „ბურგოსთან“ - 2:0 და „ჯვაროსნის“ პირადი მონაგარი ორივე შეხვედრაში ღირსეული გახლდათ: შინ 86:78 მოგებულ შეხვედრაში - 16 ქულა და სტუმრად დამაჯერებელ გამარჯვებაში - 92:68 - 11 ქულა.

რაც შეეხება მეტოქის ნატურალიზებულ გამოთამაშებულ თად მაკვადენს, შესაძლებლობებზე უარესად ითამაშა და პირველი ბრძოლა უქულოდ დაასრულა, ხოლო საპასუხოში მხოლოდ 10 ქულა იკმარა.

ნახევარფინალში „ტენერიფი“ „ბარსელონასა“ და „ხუვენტუდს“ შორის უფრო ძლიერს შეხვდება. დამატებითი მესამე მატჩის წინ მათ წყვილში ჯერჯერობით ანგარიშია 1:1.

ამასობაში ევროლიგაში ხელმოცარულმა ცსკა-მ წარმატებით დაიწყო ვითობი ლიგის ფინალური სერია და ყაზანში „უნიქსთან“ 85:77 მოგებით დანიწაურდა კიდევ - 1:0. არმიელთა ქართველმა ლეგიონერმა თორნიკე შენგელიამ 23 წუთში 14 ქულა, 2 მოხსნა, 3 პასი და 1 ჩაჭრა მოაგროვა. მის პარტნიორთაგან საუკეთესო ვილ კლაიბერნმა 19 ქულას 8 მოხსნა და 4 პასი მიუმატა. ეს გუნდები დღეს ისევ თათრეთში ითამაშებენ.

სტუდენტური ლიგა

სრულყოფის მიზნით

ძართული კალათბურთის მასაზრდოვებული წყარო - სტუდენტური ლიგა მესამე სეზონს უმადლესი სასწავლებლის გუნდის მონაწილეობით იღებს. მისი ინიციატორები არიან საუნივერსიტეტო სპორტისა და კალათბურთის ფედერაციები, ხოლო პროექტის მხარდაჭერი - კულტურის, სპორტისა და ახალგაზრდობის სამინისტრო.

ორწრიანი ტურნირი პლეი-ოფით გაგრძელდება, მომავალი ჩემპიონი კი ტიტულთან ერთად პროფესიული „ა“ ლიგის საგზურსა და საბაზისო დაფინანსებას - 70 ათას ლარს მოიპოვებს, რაც მის წევრებს საშუალებას მისცემთ დაოსტატება განაგრძონ და სუპერლიგის საგზურის დაუფლების შემთხვევაში სრულყოფა უფრო მაღალ დონეზე დაიმსახურონ. რაც შეეხება მინისტრის მოადგილე

სოსო გიორგაძის, საუნივერსიტეტო სპორტის ფედერაციის პრეზიდენტ ნინო გიგინეიშვილისა და სკვ-ის თავკაც პაატა გურასპაულის თანდასწრებით გამართულ წილისყრას, მან დასახელებული ოქტეტები ასე „დაახარისხა“: „ა“ ჯგუფი: თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი, თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტი, საქარ-

თველოს ეროვნული უნივერსიტეტი, საქართველოს სპორტის უნივერსიტეტი. „ბ“ ჯგუფი: საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტი, გურამ თავართქილაძის სახელმწიფო უნივერსიტეტი, ილიაუნი, აკაკი წერეთლის სახელმწიფო უნივერსიტეტი.

ნიონონის პანსიონატიდან

ბავშვების გაყვანა ბრძოლაში

„სახელმწიფო ზრუნვისა და ტრეფინგის მსხვერპლია, დაზარალებულია დახმარების სააგენტო ნიონონის პანსიონატიდან ბავშვების გამოყვანას მათი საუკეთესო ინტერესების გათვალისწინებით აგრძელებს. ამასთანავე, 2021 წლის 5 ივნისის თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის დროებითი განჩინების აღსრულების პროცესი – ნიონონის პანსიონატიდან შეზღუდული შესაძლებლობების სტატუსის მქონე ბავშვების გამოყვანის ნაწილში უკვე დაწყებულია“, – ამის შესახებ ჯანდაცვის სამინისტროს განცხადებაში ვკითხულობთ.

უწყების ცნობით, ამ დროისთვის სააგენტომ, როგორც მეურვეობისა და მზრუნველობის ორგანო, კიდევ 5 არასრულწლოვანი ზრუნვის სხვა ფორმაში უკვე გადაიყვანა.

„სახელმწიფო ზრუნვის სააგენტომ ნიონონის პანსიონატიდან, ჯამში, 11 არასრულწლოვანი გამოყვანა უზრუნველყო, რომელთა შორის შეზღუდული შესაძლებლობის სტატუსის მქონე ერთი ბავშვია. ადგილზე სოციალური მუშაკებისა და ფსიქოლოგების ჯგუფი, როგორც დღის, ასევე ღამის განმავლობაში, აგრძელებს მუშაობას. ამ

ეტაპზე, სახელმწიფო ზრუნვის სააგენტოს არასრულწლოვნებისთვის ზრუნვის სხვა ალტერნატიული ფორმები უკვე მოძიებული აქვს. ეს ეხება ბიოლოგიურ ოჯახში ინტეგრაციას, მცირე საოჯახო ტიპის სახლებსა და მინდობით აღზრდაში განთავსებას. ზემოაღნიშნული მოქმედებები ბავშვების საუკეთესო ინტერესების გათვალისწინებითაა და დაცვით ხორციელდება. სახელმწიფო უმთავრეს პრიორიტეტს ბავშვთა უფლებებისა და მათი საუკეთესო ინტერესის დაცვა წარმოადგენს. ამ პრინციპებზე დაყრდნობით სახელმწიფო ზრუნვის სააგენტო ნიონონის პანსიონატიდან მუშაობას აგრძელებს“, – აღნიშნულია უწყების განცხადებაში.

ამასთან ერთად საქართველოს საპატრიარქო ასაჩივრებს:

„გვინდა აღვნიშნოთ, რომ ნიონონის პანსიონატიდან სახალხო დამცველის შესვლასთან დაკავშირებული პრობლემების თაობაზე ჩვენთვის არავის მოუხრათავს და იგი მასმედიის საშუალებით გახდა ცნობილი. ამიტომაც მოგვიანებით ჩავერთეთ. ამჟამად ვითარება შეცვლილია. იქ სოცმუშაკები იმყოფებიან და ბენეფიციარებზე სადღეღამისო დაკვირვება ხორციელდება. ბავ-

შვებთან მიმართებაში ეკლესია კვლავაც ითანამშრომლებს სათანადო უწყებებთან და ორგანიზაციებთან საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული სტანდარტების დაცვით.

ამასთან ვაცხადებთ, რომ გავსაჩივრებთ სასამართლო გადაწყვეტილებას, რომელიც ეხება ნიონონის პანსიონატიდან ბენეფიციართა გამოყვანის პროცესს, რადგან სასამართლოზე წარმოდგენილი არ ყოფილა შესაბამისი მტკიცებულებები იქ მოყოფ არასრულწლოვნებზე უღირსი მოპყრობის და ძალადობის დამადასტურებელი ფაქტების შესახებ; აგრეთვე, პანსიონის ადმინისტრაციას და პერსონალს არ მისცემია შესაძლებლობა, გამოეხატათ საკუთარი პოზიცია.

აუცილებელია, შესაბამისმა სამსახურებმა დროულად და ობიექტურად მოახდინონ გაუფრებული ბრალდებების გამოძიება, რათა სამართლიანი შეფასება მიეცეს მოვლენებს.

ვთვლით, რომ პანსიონატიდან ბენეფიციარების გაყვანის დაჩქარებული პროცესი არ შეესაბამება ბავშვების საუკეთესო ინტერესს, რადგან არ განხორციელებულა სოციალური მუშაკების მიერ იქ არსებული ამჟამინდელი ვითარების შეფასება და არც სათანადო დასკვნა დადებულია კომპეტენტური სპეციალისტების მიერ. ჩვენი პოზიციით, გადაყვანის დაუსაბუთებელი და ნაჩქარევი პროცესი მხოლოდ დაზარალებულ ალსაზრდელებს და წინააღმდეგობაში მოდის მათი უფლებების სათანადო დაცვასთან.

მიგვაჩნია, რომ გათვალისწინებული უნდა იქნას თითოეული ბავშვის უფლება და უზრუნველყოფილი მიუხრობელი და მათზე ორიენტირებული ინდივიდუალური გეგმის განხორციელება, რათა არ მოხდეს, ერთი მხრივ, არასრულწლოვანთა ტრავმირება და, მეორე მხრივ, მათი გამოყვანა ანტიეკლესიური მიზანმიმართული კამპანიისათვის“, – ნათქვამია განცხადებაში.

ისრაელელი სტუმრები პარკითილში

საძარბაველოში სტუმრად მყოფმა ისრაელის შრომისა და სოციალური უზრუნველყოფის მინისტრმა იციკ შმულიმ თბილისში გამწვანების აქციაში მიიღო მონაწილეობა. ისრაელელი მინისტრი თბილისის „ისრაელის სახლის“ მოწვევით სტუმრობდა. გამწვანების აქციაში მასთან ერთად მონაწილეობა მიიღო „ისრაელის სახლის“ ხელმძღვანელმა, საქართველო-ისრაელის ბიზნესპალატის პრეზიდენტმა იციკ მოშემ. მათ რაიონის მაჟორიტართან ერთად ელდარის ფიჭვები დარგეს.

ვარკეთილის მესამე მიკრორაიონში გამწვანება რაიონის მაჟორიტარის, თბილისის საკრებულოს წევრის რევაზ სოხაძის ინიციატივით მიმდინარეობს.

„საქართველო-ისრაელის ურთიერთობები ორივე მხარის ინტერესია და არ აქვს მნიშვნელობა, რომელი მთავრობა იქნება ისრაელში. ეს არის ხალხების ურთიერთობა“, – განუცხადა უურნალისტებს იციკ შმულიმ. მისივე თქმით, ისრაელისა და საქართველოს ურთიერთობებში დიდი პოტენციალია. უნდა ვიფიქროთ, როგორ შეიძლება უფრო მეტი გავაკეთოთ ეკონომიკური და პოლიტიკური ურთიერთობების განვითარებისთვის. ორივე მხარეს შეუძლია ერთმანეთისგან ბევრი რამ ისწავლოს. ისრაელს შეუძლია მხარი დაუჭიროს და ბევრი გააკეთოს საქართველოსთვის.

მინისტრის თქმით, ცოტა ხნის წინათ მას ჰქონდა მინიშნულებანი შესვედრა ჯანდაცვის სფეროს საკითხებზე, სადაც აღნიშნა, რომ დასახვედრ საქართველოსთან თანამშრომლობის გზებს. „ჩვენ მხარს ვუჭერთ საქართველოს. თქვენ ხართ ჩვენს გულში“, – განაცხადა იციკ შმულიმ.

ისრაელელმა მინისტრმა ისაუბრა, აგრეთვე, ამ დღეებში იერუსალიმში წიგნის „სიონიზმი დინების წინააღმდეგ“ პრეზენტაციის შესახებაც. წიგნი „ისრაელის სახლის“ თაოსნობით გამოიცა და დიდ საბჭოთა ალბის, ისრაელისა და მსოფლიო ებრაელობასთან დაკავშირებული კავშირებსა და ისრაელის საინფორმაციო მხარდაჭერას ეხება. რაიონის მაჟორიტარმა რევაზ სოხაძემ „ისრაელის სახლს“ მხარდაჭერისთვის და ისრაელელ მინისტრს გამწვანების აქციაში მონაწილეობისთვის მადლობა გადაუხადა.

ჩვენ მხარს ვუჭერთ საქართველოს. თქვენ ხართ ჩვენს გულში.

სამინისტრო ტელეფონით უპასუხებს

საძარბაველოს კულტურის, სპორტისა და ახალგაზრდობის სამინისტრო ეხმარება ერთ-ერთი ტელეკომპანიის მიერ გავრცელებულ ცრუ ინფორმაციას იმასთან დაკავშირებით, თითქოს მხატვრების ნამუშევრების საზღვარგარეთ გატანისთვის კულტურის სამინისტრომ ახალი რეგულაცია შემოიღო, რომელიც ნებართვის გაცემაზე 21-დღიან ვადას აწესებს.

„სინამდვილეში, 20 დღე (და არა 21, როგორც ეს სიუჟეტში ითქვა), განსაზღვრულია საქართველოს კულტურის და ძეგლთა დაცვის მინისტრის 2015 წლის 23 ივნისის №05/63 ბრძანებით, რომლის მეორე მუხლის მე-14 პუნქტის თანახმად, თანამედროვე კულტურული ფასეულობის გატანაზე კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის ეროვნული სააგენტო გადაწყვეტილებას იღებს განცხადების შეტანიდან არაუგვიანეს 20 სამუშაო დღის ვადაში. შესაბამისად, გაუგებარია სხვადასხვა პირების აპელირება 20 დღეზე, როგორც ახალ რეგულაციაზე, ვინაიდან როგორც ზემოთ აღინიშნა, ეს ნორმა 2015 წლიდან მოქმედებს“, – აღ-

ნიშნულია განცხადებაში. ამასთან, კულტურის, სპორტისა და ახალგაზრდობის სამინისტრო განმარტავს, რომ ყველა პირი, ვინც შესაბამის დოკუმენტაციას წარმოადგენს, დაუბრკოლებლად იღებს ნამუშევრის ქვეყნიდან გატანის უფლებას.

„ამის ნათელი მაგალითია თუნდაც იმავე სიუჟეტში ნახსენები მხატვრების ნამუშევრების გატანაზე გაცემული ნებართვები. კერძოდ, მხატვარ დავით ბაძაღუას ნამუშევრის ქვეყნიდან გატანის ნებართვის მისაღებად მოქალაქემ სააგენტოს მიმართა მიმდინარე წლის 27 მაისს და ნებართვა მიიღო 1 ივნისს. სიუჟეტში ნახსენები მეორე მხატვრის – დავით პოპიაშვილის ნახატის ქვეყნიდან გატანის ნებართვა მოქალაქემ ითხოვა 1 ივნისს და მიიღო 5 ივნისს. ამდენად, ნამუშევრების ქვეყნიდან გადატანის ნებართვებთან დაკავშირებით სიუჟეტში მოცემული ინფორმაცია სიმართლეს არ შეესაბამება და საზოგადოების შეცდომაში შეყვანას ისახავს მიზანად“, – აღნიშნულია სამინისტროს განცხადებაში.

საქართველოს კულტურის, სპორტისა და ახალგაზრდობის სამინისტრო

დააჯარიმეს პესტიციდებისა და აგროქიმიკატების 52 მაღაზია

სურსათის ეროვნული სააგენტოს ინსპექტორების ჯგუფებმა კახეთის რეგიონში 130 სპეციალიზებული მაღაზია შემოამოწმეს, საიდანაც 52 მათგანში ეტიკეტების წესის დარღვევის, ვადაგასული პრეპარატების განთავსებისა და რეგისტრაციის გარეშე საქმიანობის ფაქტები გამოვლინდა.

სააგენტოს ცნობით, ბიზნეს-სოპერატორები დაჯარიმდნენ და უხარისხო პესტიციდებისა

და აგროქიმიკატების რეალიზაცია აეკრძალათ.

„სურსათის ეროვნული სააგენტო უხარისხო და ფალსიფიცირებული ქიმიკატების ბაზრიდან ამოღების მიზნით, განაგრძობს სარეალიზაციო ობიექტების კონტროლს, მიმდინარე წელს დაგეგმილია 300-მდე ნიმუშის აღება და ლაბორატორული გამოკვლევა“, – აღნიშნულია სააგენტოს განცხადებაში.

სურსათის ეროვნული სააგენტოს ინსპექტორების ჯგუფებმა კახეთის რეგიონში 130 სპეციალიზებული მაღაზია შემოამოწმეს...

ქალი მსჯავრდებულები ფიტნეს ინსტრუქტორის პროფესიას შეისწავლიან

საპენიტენციო სისტემის მხარდაჭერით, №5 (ქალთა) დაწესებულებაში პროფესიული მომზადების პროექტი დაიწყო. პროექტის ფარგლებში ქალი მსჯავრდებულები ფიტნეს ინსტრუქტორის პროფესიას დაეუფლებიან.

საგანმანათლებლო პროექტში ჩაერთვებიან ფიტნეს აკადემიის წამყვანი სპეციალისტები. კურსი 6 თვეში დასრულდება და მასში მონაწილე 17 ქალი მსჯავრდებულს შესაბამისი სერტიფიკატები გადაეცემა.

მსჯავრდებულთა რესოციალიზაცია-რეაბილიტაცია სპეციალური პენიტენციური სამსახურის ერთ-ერთი მთავარი პრიორიტეტია და ამ მიმართულებით არაერთ პროგრამას ახორციელებს. სწორედ აღნიშნული პროგრამის საშუალებით ქალი მსჯავრდებულებს შესაძლებლობა ეძლევათ პროფესიონალ ფიტნეს ინსტრუქტორებად ჩამოყალიბდნენ, რაც სამომავლოდ მათი დასაქმებისა და საზოგადოებაში ინტეგრაციის შესაძლებლობა გახდება.

სამედიკალური ინფრასტრუქტურის განახლება ბრძოლაში

ბარემოს დაცვისა და სოფლის მეურნეობის სამინისტროს შპს „საქართველოს მედიკალიზაცია“ სარწყავი სეზონის პარალელურად სამედიკალური ინფრასტრუქტურის მოწესრიგებას აგრძელებს.

გორის მუნიციპალიტეტში, ნადარბაზევის წყალსაცავიდან მკვებავი სარწყავი სისტემის რეაბილიტაცია აქტიურ რეჟიმში მიმდინარეობს. პროექტის ფარგლებში, ჯამში, დაგეგმილია 18 კილომეტრი სიგრძის წყალგამანაწილებელი არხების აღდგენა, რკინაბეტონის ლარებისა და სხვადასხვა ჰიდროტექნიკური ნაგებობების მოწყობა.

ჩატარებული სამუშაო სოფლების – ნადარბაზევის, შავშევის, ხურვალეთის, ნიგოზასა და ზემორენეს 1000 ჰექტარზე მეტი სასოფლო-სამეურნეო მიწის ფართობის სტაბილურად მორწყვას უზრუნველყოფს. სამუშაო გასული წლის სექტემბერში დაიწყო და მიმდინარე წლის შემოდგომაზე დასრულდება. პროექტის ღირებულება 3 287 777 მლნ ლარია.

ბარემოს დაცვისა და სოფლის მეურნეობის სამინისტროს შპს „საქართველოს მედიკალიზაცია“ სარწყავი სეზონის პარალელურად სამედიკალური ინფრასტრუქტურის მოწესრიგებას აგრძელებს.

ქეთევანი კარმენის სამოკლოდო იყვანება

ცნობილი ქართველი მცხოვრებელი ქეთევანი კარმენი...

ქეთევანი კარმენი ქეთევანი კარმენის როლის ერთ-ერთი საუკეთესო ქართველი შემსრულებლის გამოსვლამ...

სევილიაში ბიზეს „კარმენის“ ახალი თანამედროვე დადგმა ესპანელი რეჟისორის, კალიქსო ბიეიტოს ეკუთვნის...

მერაბ ნინიძე მეორე კანის კინოფესტივალზე

ალექსანდრე ბარბანის ფილმი „საქმე“ (შინაპატიმრობა), რომელშიც მსახიობი მერაბ ნინიძე მთავარ როლს ასრულებს...

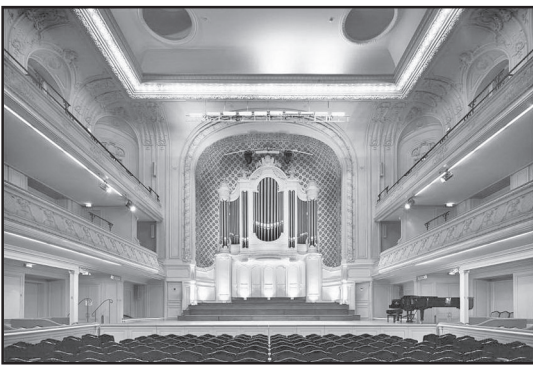
ფილმის სიუჟეტი რუსეთში მცხოვრები ქართველი მასწავლებლის გარშემო ვითარდება...

წარმატებული ქართველი მსახიობი კანზე 2017 წელსაც გამოჩნდა...

საზრუნავის საკონსერტო სივრცეები ქართულ ხელოვნებას დაეთმობა

პარლამენტის კულტურის კომიტეტის თავმჯდომარე ელისო ბოლქვაძე პარიზის საკონსერტო დარბაზის „სალ გავოს“ დირექტორებს...

„ქართული კულტურის პოპულარიზაციისთვის მნიშვნელოვანია სისტემური ღონისძიებების გამართვა...

საკონსერტო დარბაზების სივრცეები ქართველ ხელოვნებას მთავარ სფეროებში „განაცხადა ელისო ბოლქვაძემ...

ყოველგვარი რეკლამა გაზეთს ჰაერივით სჭირდება! განათავსეთ რეკლამა ყველაზე საჭირო და სანდო გაზეთში...

„პროკოპი ხელოვნება“ ქართულ ტროტუარზე

ქართული მოზაიკის და გამოყენებითი დიზაინის მხარდაჭერისა და განვითარების ფონდმა „რიბირაბო“ საქართველოს კულტურის, სპორტისა და ახალგაზრდობის სამინისტროს შენობის წინ ფერადი მოზაიკის გამოყენებით ფეხით სავალი ნაწილი გააფორმა...

„ფლაკინგის“ ტექნიკა ეკუთვნის ლიონში მცხოვრებ ფრანგ ხელოვანს „Ememem“-ს...

ქართული მოზაიკის და გამოყენებითი დიზაინის მხარდაჭერისა და განვითარების ფონდი „რიბირაბო“ 2019 წელს შეიქმნა...

„აფხაზი არისტოკრატები ემიგრაციაში“

პარლამენტის დიასპორისა და კავკასიის საკითხთა კომიტეტის თავმჯდომარე, ბექა ოდიშარიამ მონაწილეობა მიიღო ცნობილი მკვლევარისა და მეცნიერის, ნატო მარშანიას წიგნის „აფხაზი არისტოკრატები ემიგრაციაში“ წარდგინებაში...

ბექა ოდიშარიამ კომიტეტის სახელით, დაადასტურა მაქსიმალური მზაობა ასეთი პროექტების მხარდასაჭერად...

„აფხაზურ-ქართული ურთიერთობები, ზოგადად, ყველა ძირითად საინტერესოა. უაღრესად მნიშვნელოვანია აფხაზ პოლიტიკურ-ეკონომიკური ველი, რომელიც მათ 1918-1921 წლებში საქართველოს დამოუკიდებლობის აღდგენისა და აფხაზეთის, აფხაზეთა, საქართველოს სახელმწიფოსა და ზოგადად, ქართული საზოგადოების ჩამოყალიბებაში შეიტანეს“...

ლიტემიგრანტთა ველი, რომელიც მათ 1918-1921 წლებში საქართველოს დამოუკიდებლობის აღდგენისა და აფხაზეთის, აფხაზეთა, საქართველოს სახელმწიფოსა და ზოგადად, ქართული საზოგადოების ჩამოყალიბებაში შეიტანეს“...

ბათუმი - იუნესკოს შემოქმედებითი ძალაში

კულტურის კომიტეტის თავმჯდომარე ელისო ბოლქვაძე იუნესკოს გენერალური დირექტორის მოადგილეს კულტურის საკითხებში, ერნესტო ოტონეს შეხვდა.

შეხვედრაზე იუნესკოს მიერ ინიცირებული შემოქმედებითი ქალაქების საკითხის შესახებ იმსჯელეს. პროექტის ფარგლებში საქართველო ქალაქ ბათუმის წარდგენას გეგმავს.

„ვისაუბრეთ, ასევე, მსოფლიო კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის კონვენციის 50 წლისთავისადმი მიძღვნილი ღონისძიებების ციკლის თაობაზე, რომელიც 2022 წლისთვის იგეგმება. საქართველო, როგორც იუნესკოს წევრი ქვეყანა, საინტერესო პროგრამით ჩაერთვება ღონისძიებებში, რაც კიდევ ერთხელ წარმოაჩენს ჩვენი ქვეყნის უნიკალურ თვითმყოფად კულტურას“...

საქართველოს რესპუბლიკა SAKARTVELOS RESPUBLIKA. მთავარი რედაქტორი სპარტაკ ძოგულია 599 36-00-35

გამომცემლობა: შპს „ახალი საუკუნე - გაზეთი საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი 599 53-76-16; 599 36-00-35

ავტორთა სახურადადგოდა! რედაქციის მიერ შუამავთავი მასალაში დანიშნულია ავტორთა ხარჯით. ავტორთა მოსაზრებები, შესაძლოა, გუდას არ ეთმობოდეს რედაქციის პოზიციას. ფაქტების სიზუსტეზე პასუხს აგებენ ავტორები.

გაზეთის მომსახურე ნომერი გამოვა ოთხშაბათს, 9 ივნისს

Table with subscription rates: უსტორი ვალუტის ქარსი: აუუ ფორარი - 3.0791; პირი - 3.7276; ბრითანული პირი სტარტინგი - 4.3477; 100 რუბლი - 4.2021; თურქული ლირა - 0.3543; აზერბაიჯანული მანათი - 1.8137; 1000 სომხური დრამი - 5.9199.

Table with advertising rates: ავტორთა სახურადადგოდა: ბარა - ლაპი +10, ლაპი +29; მთავარი რედაქტორი - ლაპი +6, ლაპი +25; ავტორთა სახურადადგოდა: ბარა - ლაპი +11, ლაპი +25; მთავარი რედაქტორი - ლაპი +9, ლაპი +24; თბილისი: ლაპი +14, ლაპი +27

დაგვიკავშირეთ, მოგვწერეთ: ტელ: 296-72-86, 599-79-76-79, 568-82-09-84. ელ. ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@top.ge. ვებ-გვერდი: www.sakresp.ge